
Diari Oficial

---

del

Consell General

Núm. 9/2005 - 40 pàgines

Sessió ordinària del dia 15 de desembre del 2005

El dia 15 de desembre del 2005, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 36/2005, el qual, després d'haver estat modificat a l'inici de la sessió, ha quedat com segueix:

1- Informe anyal del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2004.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió a l'Acta constitutiva de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura (FAO).

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de l'aviació civil adoptat a Montreal el 23 de setembre de 1971 i al Protocol per a la repressió d'actes il·lícits de violència en els aeroports que presten servei a l'aviació civil internacional fet a Montreal el 24 de febrer de 1988.

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, fet a Viena el 26 d'octubre de 1979.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni relatiu a les infraccions i a d'altres actes comesos a bord d'aeronaus, fet a Tòquio el 14 de setembre de 1963.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni relatiu al marcatge d'explosius plàstics per a la seva detecció, fet a Montreal l'1 de març de 1991.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni internacional sobre el Sistema harmonitzat de designació i

codificació de les mercaderies, fet a Brussel·les el 14 de juny de 1983, esmenat pel Protocol d'esmena del 24 de juny de 1986.

8- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de l'organització del col·loqui "L'aplicació de les decisions de les jurisdiccions constitucionals".

9- Nomenament dels membres del Consell Andorrà de l'Audiovisual.

10- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de Llei de modificació de la disposició final quarta de la Llei 17/2004, de 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.

11- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de Llei de modificació de la disposició final quarta de la Llei 18/2004, de 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la producció interna.

12- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de Llei de modificació de la disposició final tercera de la Llei 19/2004, de 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

13- Designació d'un magistrat del Tribunal Constitucional.

14- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de la regularització de les transferències als comuns de l'exercici 2003, un cop el Consell General ha aprovat la liquidació del pressupost de l'Administració general de l'exercici 2002.

15- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de declaració d'alienabilitat i permuta d'un terreny a la partida de les Riberaigües d'Encamp.

16- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar despeses de funcionament i d'inversió diverses dels ministeris de Presidència del Govern; d'Urbanisme i Ordenament Territorial; de Finances; de Justícia i Interior; de Salut, Benestar Social i Família, d'Economia; d'Educació i Formació Professional; d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca; i d'Esports i Voluntariat pels conceptes dels articles següents: Despeses de béns corrents i serveis, despeses de transferències corrents i despeses d'inversió real.

17- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

18- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació puntual de la Llei de creació del fons andorrà de garantia d'automòbils i de la Llei del Codi de la circulació.

19. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de l'article 5.2 de l'Estatut Orgànic de l'STA.

20. Preguntes al Govern amb resposta oral:

Pregunta urgent amb resposta oral del Govern, presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 de desembre del 2005, relativa als abocadors de terres, (Reg. Núm. 1176).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringueret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
 M. I. Sr. Robert Call Masià
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
 M. I. Sra. Eva García Pastor
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret
 M. I. Sra. Mariona González Reolit
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
 M. I. Sr. Esteve López Montanya
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
 M. I. Sr. Emili Prats Grau
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Manel Pons Pifarré, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació; Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar Social i Família; Joel Font Coma, Ministre d'Economia; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca, i Pere Torres Montellà, Ministre d'Agricultura i Patrimoni Natural.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Abans de donar lectura de l'ordre del dia per informació i per acord de la Junta de Presidents del propassat dia 7 de setembre s'han incorporat a l'ordre del dia sis punts que queden ordenats del número catorze i següents.

Alhora també havent-se formulat una pregunta d'urgència, doncs, que en aquests moments s'està distribuint, també passa a formar part de l'ordre del dia previst. Una vegada que s'hagi distribuït la

pregunta passarem la paraula al secretari de torn perquè ens llegeixi l'ordre del dia.

Bé, doncs, començaríem amb el primer punt de l'ordre del dia.

1- Informe anyal del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2004.

La Comissió Legislativa d'Interior ha analitzat l'informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2004 i per exposar les seves consideracions té la paraula el Sr. Joan Albert Farré Santuré nomenat ponent per part de la comissió.

Sr. Joan Albert Farré teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 17 d'octubre d'enguany va tenir lloc la reunió pública de la Comissió Legislativa d'Interior i en seguiment de les disposicions de la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà aquesta reunió va tenir per objectiu la presentació de l'Informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'exercici 2004, presentació que fou seguida d'un torn de preguntes dels consellers generals al raonador.

Any rera any la Comissió Legislativa d'Interior analitza l'informe presentat pel raonador amb la presència d'aquest i exposa davant el Ple del Consell General les conclusions més rellevants.

Enguany aquesta memòria que és fruit de la tasca duta a terme durant l'any 2004 per l'anterior raonador, el Sr. Ricard Fiter Vilajoana, ha estat presentada pel Sr. Pere Canturri Montanya nomenat raonador pel Consell General el 14 de desembre de l'any 2004.

En aquest informe anyal queda reflectida l'actuació realitzada pel Raonador del Ciutadà amb el mateix sentit de continuïtat i de servei desenvolupat en els anys anteriors.

El raonador que va centrar el seu exposat en la part introductòria de l'Informe ens indica que durant aquest exercici concretament el ritme de tramitació i de resolució d'expedients no ha disminuït, ans al contrari, dels dos-cents cinc expedients tramitats tots han quedat resolts menys cinc per raons de finalització de càrrec, mentre que els d'ofici han estat vint-i-un, els d'instància de part seixanta-sis, i els informatius cent divuit.

La valoració final és que el 98% dels expedients han quedat closos i arxivats el 31 de desembre del 2004.

Tal com es reflecteix en el text de l'acta de la comissió del 17 d'octubre d'enguany la comissió legislativa va prendre nota de temes recurrents com la lentitud de les resolucions i execucions de sentències provinents de la Batllia; l'ús i abús dels silencis administratius per part de l'Administració pública i parapúbliques; manca d'un Pla nacional contra la droga que prevegi necessàriament polítiques en mesures preventives, sobretot de cara al jovent; la necessitat de millorar l'atenció al públic per part de certs funcionaris quant al tracte dispensat als ciutadans, altrament de tenir més en compte per part de l'Administració central i parroquial, els suggeriments emanats de la ciutadania.

Durant el seu exposat davant de la Comissió Legislativa d'Interior el raonador va posar també de relleu el tema de les presons preventives perllongades, que ja havien estat llargament tractades durant els anteriors exercicis.

No voldria concloure aquesta presentació al Ple del Consell General sense esmentar breument altres aspectes de l'informe anyal del Raonador del Ciutadà. Aquest document planteja també altres queixes, que són d'interès pels administrats, com són les queixes pel sistema actual en l'atorgament de pensions de vellesa i viduitat; les diverses qüestions plantejades per les associacions de la gent gran quant a un transport públic periòdic als cementiris; la demanda de seguretat dels vianants a les voravies d'algunes parròquies; la manca de reglamentació en relació amb les condicions d'habitabilitat i desacord per la pol·lució acústica produïda per animals; així com les queixes per la pol·lució acústica resultant de tubs d'escapament lliures de vehicles i les qüestions de salubritat dels carrers. Pel que fa a la seguretat viària, cal destacar que la protecció instal·lada per part de l'Administració en el tram de la carretera secundària ubicat en l'anomenada "corba del Bon Racó", que ha estat causa de múltiples accidents mortals, ha estat una solució que ha merescut el reconeixement per part de la Institució del Raonador del Ciutadà. Quant al medi ambient, aquest any, a l'igual que en anys anteriors, el raonador ha fet ressò de l'interès dels ciutadans i de certes associacions ecològiques del Principat pels mecanismes de coordinació, i funcionament del forn incinerador.

En el posterior torn de preguntes per part dels consellers generals, el raonador va posar de manifest que en el temps que porta exercint el càrrec, el tracte rebut ha estat bo, que no se li han presentat gaires qüestions relatives al silenci administratiu, i que ha posat a disposició dels presos un formulari que poden emplenar especificant els motius pels quals requereixen la seva intervenció.

Així mateix, en la present memòria, el raonador del ciutadà deixa constància de la recomanació efectuada al llarg dels sis anys de mandat del seu predecessor, i que avui encara no ha prosperat o obtingut solució com és l'Informe extraordinari al M. I. Consell General en referència a les necessitats de procedir a l'aclariment competencial entre els òrgans territorials de l'Estat i el desplegament de l'article 84 de la Constitució en relació amb els quarts i veïnats.

Finalment, en nom de la Comissió Legislativa d'Interior, que tinc l'honor de presidir, agraeixo al Sr. Ricard Fiter Vilajoana, la bona tasca realitzada durant aquests sis primers anys de funcionament de la institució, i felicito novament al Sr. Pere Canturri Montanya pel seu nomenament, tal com ho vaig fer el dia de la seva compareixença, a la vegada que li desitjo un mandat ple d'encerts.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, si hi ha alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Algun altre tipus d'intervenció?

Doncs, no havent-hi intervencions passàriem doncs, al següent punt de l'ordre del dia.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió a l'Acta constitutiva de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura (FAO).

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 26/2005 del 14 d'octubre i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Exteriors.

El Sr. Juli Mínoves:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

L'adhesió a la FAO constitueix un pas més en el procés de participació d'Andorra als objectius de la comunitat internacional i, com diu el preàmbul de la Constitució d'Andorra a les grans causes de la humanitat la FAO és un organisme especialitzat de les Nacions Unides i compta amb un nivell de participació gairebé universal, i en aquest moment cent vuitanta-set estats membres entre els quals s'hi troben els veïns d'Europa: Espanya, França, Mònaco, Luxemburg, San Marino, Xipre i Malta.

Els seus camps d'actuació, especialment en matèria de desenvolupament rural, lluita contra la fam i pal·liació de situacions de crisi humanitària i alimentària corresponen a les prioritats del Govern d'Andorra en matèria de cooperació al desenvolupament.

En aquest moment el Govern d'Andorra està portant endavant un projecte de cooperació d'accés a l'aigua per les comunitats rurals de Burkina Faso.

Les funcions principals de la FAO serien l'assistència pel desenvolupament: oferir ajuda tècnica i pràctica als països en desenvolupament amb un mitjà d'un ampli ventall de projectes d'assistència; informació, ja que proporciona als agricultors, als científics i als responsables de la planificació dels governs i les organitzacions no governamentals tota la informació necessària per la presa de decisions en matèria de planificació, d'inversions, de comercialització, d'investigació i de capacitació; també dona assessoria als governs de tots els països membres en matèria d'estratègies nacionals pel desenvolupament rural; seguretat alimentària i mitigació de la pobresa; i també és un fòrum de trobada imparcial on els països poden discutir i formular polítiques per a les principals qüestions alimentàries i agrícoles.

La FAO aprova normes internacionals i organitza i promou importants conferències i reunions en aquestes matèries.

Si el Consell General aprova l'adhesió a l'acta constitutiva de la FAO aquesta adhesió serà sotmesa a la propera conferència de la FAO.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, si hi ha alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sra. Rosa Ferrer pel Grup Socialdemòcrata.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, agraeixo la intervenció del Sr. ministre perquè, a més, des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata volem manifestar expressament el nostre acord i, sobretot la satisfacció de què Andorra s'adhereixi a l'Acta Constitutiva de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura.

I ho fem conscients que tots plegats tenim la sort de pertànyer a una zona geogràfica del món privilegiada en què la pobresa, -insisteixo sortosament-, afecta a un percentatge baix de la població i on es disposa de recursos propis suficients per fer-hi front.

Però, si donem un simple cop d'ull a les dades que la pròpia FAO -la pròpia organització- ens facilita veurem que gairebé el 30% de la població mundial pateix alguna forma de malnutrició. Les persones que no disposen d'una quantitat suficient d'energia o d'aliments bàsics no poden portar una vida sana i activa. El resultat són els efectes devastadors de la malaltia i de la mort, així com pèrdues incalculables de potencial humà i de desenvolupament social.

Hi ha un seguit de dades que són prou expressives per si soles: una de cada cinc persones del món en desenvolupament pateix subnutrició crònica. Per assolir l'objectiu de la Cimera Mundial sobre l'Alimentació per reduir la fam a la meitat per a l'any 2015, el nombre de persones que pateixen fam ha de disminuir en 22 milions l'any. Actualment la reducció només és de 6 milions l'any. El 55% dels 12 milions anuals de mortalitat infantil està relacionada amb la malnutrició. Hi ha més de 2.000 milions de persones que pateixen deficiències de micronutrició: anèmia, manca de iode, deficiència de vitamina A, retardaments de creixement, poc pes en néixer, etc...

L'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura, en paraules dels seus fundadors, va néixer el 1945 "de la idea d'alliberar-se de la privació", la qual cosa significa "vèncer en la lluita contra la fam i satisfer les necessitats ordinàries per portar una vida decent i digna".

D'ençà la seva creació, l'organització pot afirmar legítimament que ha participat en el fet que, durant la segona meitat del segle XX, la producció d'aliments hagi augmentat en consonància amb el creixement d'una població mundial que s'ha triplicat, i que la proporció de persones afectades per la fam s'hagi reduït del 35% el 1960 al 13% durant el bienni 2000-2002.

Tanmateix, la mateixa organització, -la que avui aprovarem perquè Andorra s'hi adhereixi-, reconeix que encara els queda molt camí per fer per assolir els objectius inicials. Sota el lema "ajudar a construir un món sense fam" continua treballant per aconseguir eradicar la pobresa extrema i la fam. L'organització es planteja reformes per promoure la reducció de la gana i la pobresa i per fer front als vincles entre l'agricultura i el medi ambient. La FAO ha d'augmentar la seva capacitat per respondre a problemes immediats com són la preocupació dels consumidors sobre la innocuïtat dels aliments, les amenaces de les plagues i de les malalties transfrontereres de les plantes i dels animals -com avui la grip aviària-, les pèrdues i degradació dels boscos, l'excés de pesca i les catàstrofes naturals i les provocades per l'home. Alhora, ha de mantenir l'atenció sobre les conseqüències, a llarg termini, de

problemes com el canvi climàtic, l'erosió de la biodiversitat, la urbanització i les modificacions dels hàbits de consum.

Per tot això ens felicitem que avui el Consell General aprovi l'adhesió a l'Acta constitutiva de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura.

Si bé és cert, com s'ha dit, que pel sol fet que gairebé tots els estats membres de les Nacions Unides el Sr. Minoves ens acaba de dir que són cent vuitanta-set els que s'han adherit a aquesta organització i per això és bo que Andorra també s'hi adhereixi des del punt de vista de prestigi o imatge internacional, per a nosaltres, per al Grup Socialdemòcrata, bàsicament és una qüestió de solidaritat i ho entenem en termes de solidaritat.

És molt adient que Andorra mostri la seva solidaritat responsablement i s'adhereixi a aquesta organització, i ja des d'aquí convidem al Govern -i també ens ha informat que a través d'algun programa de l'aigua a Burkina Faso alguna cosa s'està fent- doncs, el convidem a més a què tingui un paper actiu i com més actiu millor, i que col·labori en la mesura de les seves possibilitats en els comitès o altres òrgans de participació de la FAO, de l'organització.

Estem convençuts que darrera la decisió del Govern, per tant, hi ha un estudi aprofundit i seriós de la necessitat i conveniència de pertànyer a aquest organisme internacional així com un programa assenyat... -i veiem pel que ens ha dit, que celebrem que ens hagi informat el Sr. Minoves- un programa assenyat i concret que en determinarà la nostra participació activa de cara al futur, per tant, confiem que es facin encara més coses. Perquè entenem que no podria ser d'altra manera, doncs, no n'hi ha prou en signar convenis internacionals, cal participar-hi, cal ser actiu en un món cada dia més global, cal fer-hi les aportacions que des de la nostra realitat puguem fer. I participar activament en l'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura és una bona causa solidària.

Esperem, doncs, i confiem veure més fruits en la nostra participació ben aviat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies. Hi ha alguna altra intervenció?

Sí, pel Partit Lliberal el Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Francament vull felicitar a la consellera perquè jo havia preparat una miqueta aquesta intervenció però és que m'ha deixat sense paraules perquè ha fet una intervenció tan llarga i tan rica, abastant tots els aspectes que aquesta propera adhesió pot completar que només vull felicitar-la per la intervenció, i també felicitar-la perquè aprova l'adhesió.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, hi ha alguna altra intervenció?

Doncs, a la vista de les intervencions si no hi ha cap objecció proposaria l'aprovació per assentiment de la Proposta.

Doncs, queda aprovada.

Passaríem al següent punt de l'ordre del dia.

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de l'aviació civil adoptat a Montreal el 23 de setembre de 1971 i al Protocol per a la repressió d'actes il·lícits de violència en els aeroports que presten servei a l'aviació civil internacional fet a Montreal el 24 de febrer de 1988.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 26/2005 del 14 d'octubre i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs, seguint el mateix procediment, no havent-hi intervencions, també demanaria la seva aprovació per assentiment, de la Proposta.

Entenem, doncs, que la Proposta queda aprovada.

Passaríem al punt número 4.

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre la protecció física de les matèries nuclears, fet a Viena el 26 d'octubre de 1979.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 26/2005 del 14 d'octubre i no s'hi ha presentat cap esmena.

Hi ha alguna intervenció per part del Govern?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs, no havent-hi cap intervenció també demanaria el procediment per l'aprovació per assentiment.

Doncs, també queda aprovada.

Passaríem al punt número 5.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni relatiu a les infraccions i a d'altres actes comesos a bord d'aeronaus, fet a Tòquio el 14 de setembre de 1963.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 26/2005 del 14 d'octubre i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Els grups parlamentaris?

Doncs, també proposaria la seva aprovació per assentiment.

Doncs, queda aprovada també.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni relatiu al marcatge d'explosius plàstics per a la seva detecció, fet a Montreal l'1 de març de 1991.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 26/2005 del 14 d'octubre i tampoc s'hi ha presentat cap esmena.

Hi ha alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Doncs, també proposaria la seva aprovació per assentiment.

Doncs, queda aprovada la Proposta.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni internacional sobre el Sistema harmonitzat de designació i codificació de les mercaderies, fet a Brussel·les el 14 de juny de 1983, esmenat pel Protocol d'esmena del 24 de juny de 1986.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 27/2005 del 14 d'octubre i tampoc s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Els grups parlamentaris?

Doncs, també demanaria la seva aprovació per assentiment.

Doncs, queda aprovada la Proposta.

8- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de l'organització del col·loqui "L'aplicació de les decisions de les jurisdiccions constitucionals".

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 28/2004 del 18 d'octubre i tampoc s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, si no hi ha cap intervenció demanaria la seva aprovació per assentiment de dit punt.

Queda aprovat.

9- Nomenament dels membres del Consell Andorrà de l'Audiovisual.

No havent-se presentat cap candidatura per part dels grups parlamentaris, s'ajorna el nomenament per a una propera sessió del Consell General.

10- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la disposició final quarta de la Llei 17/2004, de 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.

11- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la disposició final quarta de la Llei 18/2004, de 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la producció interna.

12- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la disposició final tercera de la Llei 19/2004, de 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

Abans de donar inici al debat i per acord de la Junta de Presidents procedirem a fer el debat dels punts 10, 11 i 12 conjuntament.

Les proposicions de llei foren publicades en el Butlletí número 29/2005 del 21 d'octubre.

Els criteris de Govern han estat publicats en el Butlletí número 34/2005 del 17 de novembre.

Intervé pel Govern, per llegir els criteris, el Sr. ministre de Finances.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Si li sembla bé al Sr. síndic llegiré un únic criteri perquè són els tres iguals i faré esmena de les diferents disposicions finals.

Disposició final quarta de la Llei 17/2004, de 3 de novembre; la disposició final quarta de la Llei 18/2004, de 3 de novembre; i la disposició final tercera de la Llei 19/2004, de 3 de novembre, dels impostos indirectes sobre la prestació de serveis empresarials i professionals que seria la Llei 17/2004, l'impost indirecte sobre la producció interna que seria la Llei 18/2004, i l'IAC que seria la Llei 19/2004.

El Govern ha examinat la Proposició de llei de modificació de les disposicions finals quarta de les lleis 17 i 18, i finals tercera de la Llei 19/2004 del 3 de novembre dels impostos indirectes sobre les prestacions de serveis empresarials i professionals, sobre la producció interna i l'IAC presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany en nom del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i fa les observacions següents: el Govern considera improcedent modificar la disposició final quarta de la llei esmentada d'acord amb els motius següents, quarta o tercera; la Llei 17, 18 i 19 del 3 de novembre va ser presentada al Consell General per al seu tràmit d'aprovació i publicació al *Butlletí Oficial del Consell General* número 34/2003 del 23 de juny (aquesta és la 17) i va ser objecte de debat i d'esmenes durant un ampli termini de temps. Aquestes lleis van ser aprovades pel Consell General el 3 de novembre del 2004, un any més i vint-i-set dies abans de la seva entrada en vigor. Les lleis van ser publicades al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* l'1 de desembre del 2004, un any més abans de la seva entrada en vigor. Punt quart: la Llei disposa que certs aspectes formals de l'impost a què fa referència siguin desenvolupats per reglament. Aquesta prohibició afecta certes obligacions formals molt concretes que, de fet, ja estan establertes en la mateixa llei. En efecte, tots els elements essencials sobre l'obligació de contribuir, la determinació de les bases, la forma de càlcul de les quotes tributàries i de les quotes de liquidació estan perfectament establerts i delimitats en la mateixa llei.

En altres paraules, el contingut de les lleis permet l'aplicació pràctica de l'impost així com de totes les obligacions que es deriven d'aquestes figures impositives aprovades.

Cinquè: el desenvolupament reglamentari afecta fonamentalment les obligacions formals de la Llei sobretot qüestions com ara els models que s'han de presentar amb nomenclatura i contingut, i aspectes complementaris que fan referència a obligacions de registre i certs detalls de facturació i cal destacar que el Reglament que desplega aquestes obligacions formals ha estat aprovat el 2 de novembre i publicat al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el 5 de novembre passat, 56 dies abans de l'aplicació de manera que aquest termini, tenint en compte que les obligacions que el Reglament desplega no són més que les establertes per la Llei s'ha de considerar més que suficient.

Sisè: fent una breu referència al dret comparat es pot veure que la Llei de l'impost sobre el valor afegit a Espanya que va entrar en vigor l'1 de gener de 1986 va ser aprovada el 2 d'agost de 1985 i publicada al *Butlletí Oficial de l'Estat* espanyol el 3 d'agost, i el Reglament va ser aprovat el 30 d'octubre del 1985. Cal destacar també que la posterior Llei de l'IVA (37/1992) va ser aprovada el 28 de desembre del 1992 i publicada el 29 de desembre de 1992 i va entrar en vigor el primer dia de l'any 1993, és a dir, quatre dies més tard.

Es tracta, com es pot constatar de terminis molt més breus i obligacions molt més àmplies. Sembla evident, doncs, que la qüestió important no són les dades en si sinó esbrinar si el contingut de l'impost i les obligacions que se'n deriven han pogut ser conegudes pels obligats tributaris.

Cal recordar que per assolir aquest objectiu el Govern ha impulsat diverses actuacions explicatives ja iniciades amb el Projecte de llei amb els col·lectius que agrupen els obligats tributaris per facilitar i resoldre tots els dubtes relatius a l'entrada en vigor i l'aplicació pràctica dels impostos amb la mateixa finalitat el Govern, a través del Ministeri de Finances, resol diàriament totes les consultes plantejades en relació amb aquest impost que es resumeixen i es publiquen a la pàgina *web* del ministeri (www.finances.ad) per garantir-nos la màxima difusió.

Ateses les consideracions precedents i tenint en compte tot l'esforç de posada en pràctica de les noves disposicions el Govern considera que no és procedent acceptar a tràmit una moratòria de l'entrada en vigor de l'aplicació de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals, sobre la producció interna i sobre

l'IAC. Aquest és el criteri que el Govern sotmet a la consideració del Consell General.

Andorra la Vella, 11 de novembre del 2005.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

A continuació té la paraula el Sr. Vicenç Alay Ferrer pel Partit Socialdemòcrata.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 19 d'octubre passat, el nostre grup parlamentari entrava a Sindicatura les tres proposicions de llei que avui es sotmeten a la consideració de la Cambra: la Proposició de llei de modificació de la disposició final quarta de la Llei 17/2004, de 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals; la Proposició de llei de modificació de la disposició final quarta de la Llei 18/2004, de 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la producció interna; i la Proposició de llei de modificació de la disposició final tercera de la Llei 19/2004, de 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

En els tres casos, i això justifica aquesta defensa conjunta de les tres proposicions de llei, la modificació que es planteja és la mateixa: l'ajornament de la data d'entrada en vigor de les tres lleis, prevista pel proper primer de gener, fins -citant literalment el contingut de les tres proposicions- "el primer dia del setè mes que segueixi la publicació al BOPA del reglament que les desenvolupa". Aquest redactat, una mica enrevessat certament, ve donat pel fet que en la data de l'entrada de les tres proposicions, el Govern encara no havia aprovat aquest Reglament, cosa que va fer el passat 2 de novembre, amb la corresponent publicació al BOPA tres dies després, és a dir, el dia 5 de novembre.

Coneguda, ara, la data de publicació del Reglament, l'ajornament que es proposa ens porta al primer dia de juny de l'any 2006 com a nova data d'entrada en vigor de les tres lleis.

Aquesta és la proposició, un ajornament de cinc mesos de l'entrada en vigor de la Llei de l'ISI, de la Llei de l'IPI i de la Llei de l'IAC.

Cal, però, atenant a les particulars característiques dels textos objecte de modificació, i a fi d'evitar males interpretacions, efectuar dues consideracions prèvies:

Primera, una consideració d'ordre conceptual. Les tres lleis, de l'ISI, de l'IPI i de l'IAC -com he dit-, són

tres lleis importants en el context de la fiscalitat del nostre país, no tant pel que signifiquen cada una d'elles per separat sinó pel valor simbòlic que els hi atorga el fet de trobar-se en el centre de la confrontació entre la política fiscal que defensa la majoria lliberal i el model proposat des de les files socialdemòcrates -del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Certament, no és avui, en el context d'aquesta intervenció, el moment per encetar un nou debat sobre les dues posicions. La qual cosa no fa sobrer, ans al contrari, recordar ni que sigui succintament la posició del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, la mateixa que el company Jaume Bartumeu va exposar en aquesta Sala el dia 23 d'octubre del 2003, en el moment de defensar l'esmena a la totalitat que el grup parlamentari va interposar davant les lleis que avui tractem.

Dèiem llavors, -i ho repetíem després en el programa electoral d'aquest any-, que el procés de reforma fiscal s'ha de sustentar en dos eixos: la imposició sobre els beneficis i la imposició general i especial sobre el consum. No té sentit, -dèiem i seguim mantenint-, avançar només en el camp de la imposició sobre el consum, com si la imposició directa no existís. Tal com he dit, no és el moment d'encetar un nou debat, però sí que volem deixar palès que el nostre grup té un model fiscal per aquest país i que aquest model divergeix molt del model de la majoria.

Segona: una consideració d'ordre temporal o cronològic. Tal com he comentat en l'apartat anterior, les lleis de l'ISI, l'IPI i l'IAC van ser entrades al Consell, Projectes de Llei remesos pel Govern -recordem-ho-, durant l'any 2003, concretament el 17 de juny havent-se admès a tràmit el dia 26 del mateix mes.

Transcorregut el preceptiu període d'esmenes, es va produir un debat per aprovar, si esqueia, les esmenes a la totalitat presentades pel nostre grup parlamentari. Aquest debat tingué lloc, tal com he dit, el dia 23 d'octubre del 2003 i es va resoldre desestimant-se l'esmena i, conseqüentment, tramitant els Projectes de Llei a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

El tràmit en la comissió va ser especialment llarg, més d'onze mesos si comptem des de l'entrada dels textos a la comissió fins que aquesta conclou els corresponents informes, publicats en el Butlletí del Consell del dia 30 de setembre del 2004. L'aprovació definitiva dels tres textos, tal com consta en el propi enunciat de la Proposta de les lleis, va produir-se finalment el dia 3 de novembre de l'any passat.

Aquestes són dues consideracions que entenc que calia formular. Per una part perquè cal tenir present que existeixen diferències de model però que, tot i això, el que avui es proposa des del nostre grup no té res a veure amb aquesta divergència de fons. El que avui es proposa respon a una altra qüestió, elemental si volen, però especialment important: que a Andorra, un estat de dret, l'Estat, totes les institucions de l'Estat estan obligades a complir i a fer complir les lleis en el marc dels preceptes constitucionals que proclamen, entre altres el principi de seguretat jurídica.

Per altra part perquè cal recordar que les urgències que la majoria, avui, enarbora es contradiuen obertament amb la lentitud de tot el tràmit, especialment aquests onze mesos transcorreguts des de l'entrada dels projectes a la comissió fins a l'elaboració de l'informe i la seva elevació al Ple per a l'aprovació de les lleis. I en aquest punt és bo recordar també que la Comissió de Finances i Pressupost disposava de majoria i presidència lliberals, i que era aquesta majoria i aquesta presidència l'última responsable en qualsevol cas del calendari del *timing* del procés.

Dit això, passarem a argumentar les modificacions que es proposen.

No sorprendrà a ningú que comencem per referir-nos al neguit que l'imminent entrada en vigor d'aquestes lleis està provocant -un neguit que es fa sentir en tots els sectors-: als empresaris, pel que el canvi significa, tant a nivell de gestió global com a nivell de gestió d'impostos i també pels efectes que aquests puguin tenir sobre la seva competitivitat; a la ciutadania en general, per l'impacte que la nova imposició acabarà tenint sobre el cost de la vida, un impacte que es tem molt més important del que donen a entendre les xifres de què parla el Govern.

Fins aquí, res d'extraordinari, un nou impost -uns nous impostos en aquest cas- de l'abast de l'ISI, l'IPI i l'IAC, necessàriament han de generar neguit. Això passa aquí i passaria també a qualsevol altre país.

Ara bé, a Andorra un país en el que la majoria que està al Govern i que porta alguns anys al Govern ha estat proclamant des de sempre que no calien impostos, que Andorra no els pot assumir, que els impostos enfonsarien la nostra economia, etc, etc, aquest impacte ha de ser necessàriament més gran.

Deia el Sr. ministre de Finances, contestant una pregunta del company Jordi Font, que a Andorra no hi ha cultura fiscal. Evidentment que no, i amb això coincideixo plenament amb ell, i què es pot esperar després d'anys i panys negant l'evidència, demonitzant la fiscalitat tot i estar perfectament sancionada per la pròpia Constitució? Com pot

haver-hi cultura fiscal en un país on els impostos no se'ls diuen impostos sinó cànon -com és el cas sobre el consum d'electricitat-, on s'ha recorregut a tots els eufemismes per no encarar la realitat.

Així que, a quinze dies de l'entrada en vigor d'una figura impositiva potent, hi ha neguit, un neguit generalitzat. Sols cal parlar amb la gent o llegir als diaris els articles d'opinió, molts d'ells signats per persones i organismes ben significats del món professional i empresarial.

El propi legislador, aquesta Cambra, preveient aquest impacte ja va acordar, en el moment del debat i aprovació de les lleis, donar un termini llarg per a l'entrada en vigor de les mateixes, gairebé catorze mesos -com ja s'ha dit des de l'informe del Govern, des de la lectura del criteri- durant un termini llarg de gairebé catorze mesos si comptem des del 3 de novembre de l'any passat. I no sols ho va establir la disposició final que avui es proposa modificar, sinó que es va deixar ben clar el perquè en l'exposició de motius de les tres lleis.

Citaré aquest paràgraf, que diu literalment així: "S'estableix l'entrada en vigor d'aquesta Llei el primer de gener de l'any 2006, per tal que els agents econòmics disposin d'un temps d'adaptació i d'adequació suficient que els permeti el compliment correcte de les obligacions formals previstes" -fi de citació.

És evident que el legislador era conscient que, tot i la necessitat indiscutida d'avançar en la via impositiva -models apart, repeteixo- calia un esforç de tothom per a què la llei produís el mínim d'efectes perversos i que aquest esforç mereixia uns terminis amples per a que tothom es trobés en les millors condicions per complir amb les obligacions establertes per la Llei.

Si hem de fer cas al neguit que citava, hem de convenir que no s'han complert les expectatives: el termini acordat ha resultat insuficient i per una bona colla de motius, una part, si volen, imputables als mateixos obligats tributaris -tot i que perfectament excusables pel que he comentat abans sobre la cultura fiscal-; i una altra part, la més important al nostre entendre, imputable directament a l'encarregat d'aplicar la Llei, el Govern del país.

No es tracta només de què un element tant important com els reglaments s'hagin aprovat especialment tard -recordo, el dia 5 de novembre, més tard fins i tot de l'entrada a tràmit d'aquestes proposicions- sinó la ineficiència general amb que s'ha acomplert la tasca d'informació, formació i divulgació necessàries per a la bona aplicació de les lleis.

Als fets em remeto, i si cal entrar en detalls ja ho farem en el seu moment.

La qüestió és que, per les raons que siguin, existeix un desconeixement important de les tres lleis, la qual cosa, en paraules de l'exposició de motius de les proposicions de llei que presentem -i cito textualment-: "Genera una situació que topa frontalment amb una de les bases de l'estat de dret, la seguretat jurídica".

Quan el nostre grup parlamentari proposa un ajornament del termini, poden creure'ns, no ho està fent per imposar el nostre model fiscal o per posar pals a les rodes del seu -em refereixo al de la majoria lliberal-, amb l'actual correlació parlamentària evidentment fóra un intent estèril. Quan proposem aquest ajornament ho fem per a què tots els actors implicats puguin acomplir de la millor manera amb les obligacions de la llei.

Per això cal, a més del temps que reclamem, una voluntat ferma de l'executiu en el terreny de la informació, la formació i la divulgació que abans comentava. Calen més coses -em podria referir al Registre de comerç, etc, però avui no en parlarem.

No n'hi ha prou que el Govern disposi ja de les eines informàtiques i de gestió que convenen, faltaria més. Cal que tots els obligats tributaris coneguin perfectament els diferents mecanismes de les lleis. Altrament, i en el millor dels casos, estarem convertint uns impostos que es proclamen indirectes -amb el preceptiu trasllat al consumidor que estableixen els propis textos- en una mena de transferència de diner sense marc, sense rigor i sense sentit. I això en el supòsit que, davant la previsible disbaixa, Govern no es trobi incapacitat per fer complir la llei, que aquesta no deixa de ser una altra possibilitat.

No n'hi ha prou ni tant sols amb això. Cal, especialment pel fet de tractar-se precisament d'impostos indirectes, que el ciutadà, que tots els ciutadans, coneguin la naturalesa i l'efecte d'aquests impostos. No pot ser -i desgraciadament és, pel que hem pogut constatar-, que el consumidor no tingui un coneixement suficient del que ha de pagar en aquest concepte. El 4% -o el que sigui- del total d'un determinat servei? El 4% -o el que sigui- de la part de la factura que correspon, únicament, a serveis i no a materials? Això cal que el ciutadà ho sàpiga, sinó correm el risc d'alimentar errors i frauds, reclamacions, denúncies i altres inconveniències.

Com veuen, queda molta feina per fer, i no creiem que es pugui fer en aquests quinze dies que falten. Per això, repetim, proposem aquest ajornament.

Per acabar, comentaré i en la mesura del possible intentaré contestar els arguments que apareixen en el document "Criteri del Govern" i que acaba de llegir el Sr. Mirapeix abans de la meua intervenció,

en relació amb les tres proposicions de llei, publicat com s'ha dit en el Butlletí del Consell del dia 17 de novembre i en el qual, recordo, el Govern considera improcedent les modificacions que es proposen.

En el punt primer, el criteri diu que la llei va ser objecte -i faig un petit recordatori- de debat i d'esmenes durant un ampli termini de temps. Això no és estrictament cert: aquest ampli termini de temps es redueix, pel que fa pròpiament al treball en comissió a onze sessions que es van produir entre el dia 16 de juny, data en què s'hi començà a treballar -gairebé un any, recordo, després de la presentació de la llei en aquesta Cambra... bé en el Consell-, doncs, des del dia 16 de juny fins el 27 de setembre, data en què es tanca l'informe. O sigui, en definitiva, dos mesos de treball, que tampoc són tants, per a les tres lleis, tenint en compte que l'agost no va ser un mes hàbil a l'efecte.

Com he dit al començament, l'ampli termini de temps no es va consumir en debat sinó, en la major part, en un impàs de vuit mesos propiciat per la pròpia majoria lliberal.

Als punts segon i tercer, no hi ha cap consideració ja que són fets objectius de les dates en què es va presentar la llei.

Els punts quart i cinquè, d'aquest criteri, en aquest apartat, el Govern es refereix al reglament, minimitzant -ja ho hem pogut sentir- el seu paper pel que fa a l'aplicació pràctica de l'impost, conclouent, i torno a repetir, conclouent literalment: "El contingut de la llei permet l'aplicació pràctica de l'impost així com totes les obligacions que es deriven d'aquesta figura impositiva aprovada". Permetin que els contesti que això que diuen és una veritat a mitges" o, dit d'una altra manera potser més entenedora "no és estrictament cert": en primer lloc, perquè aquesta nul·la incidència del reglament que vostès proclamen -acceptant que fos així, que caldria discutir-ho-, sols es pot constatar a partir del moment en què aquest es publica, i això, recordem-ho, es produeix fa tot just quaranta dies. En segon lloc perquè la manca del Reglament ha suposat en molts casos -i no puc ni he de dubtar de la informació que se m'ha passat-, doncs, ha suposat que els tècnics de Govern s'hagin vist impossibilitats per resoldre dubtes en les consultes que han rebut, argumentant precisament la manca d'aquest reglament que citem. En tercer lloc perquè el reglament forma part de l'aparell legal per fer efectiva la llei: mal es pot demanar a un obligat tributari que avanci en la seva informació i en la seva formació, quan el propi Govern té pendent d'elaboració un text que no és en absolut banal. I, en quart lloc, abans els parlava de manca de cultura fiscal. En aquest context -en el de la manca

de cultura fiscal- la manca del Reglament no crec pas que faciliti gaire les coses.

En conclusió, uns arguments que podríem qualificar de viciats a l'origen i que, en qualsevol cas no donen cap sortida ni al problema ni a la qüestió.

En el punt sisè el Govern fa referència al dret comparat, citant expressament -ho ha llegit el Sr. Mirapeix- els terminis en l'aplicació de l'IVA a l'Estat espanyol, particularment la llei de 1992 -ell ha citat una llei anterior també-, que va ser aprovada el 28 de desembre, publicada el 29 i que va entrar en vigor el primer de gener de 1993. En total quatre dies entre l'aprovació i l'entrada en vigor. Em permetran, senyors, que no entri en gaires consideracions sobre el tema sobretot tenint en compte que la primera pregunta que se'm acut és que, amb aquests precedents i amb aquest coneixement com pot ser que el Govern hagi necessitat més de dos anys i quatre mesos per redactar el seu reglament, tenint en compte que el Projecte de llei, presentat per ell mateix, va ser entrat a la Cambra el 17 de juny del 2003?

En fi, he d'entendre que es tracta de situacions diferents -entre Espanya i Andorra-, la qual cosa, crec jo, que en lloc d'avaluar la posició del Govern el que fa és avaluar la posició del Grup Socialdemòcrata en aquesta Proposició de llei.

Acaba el Govern dient -cito literalment-: "Sembla evident, doncs, que la qüestió important no són les dates en si -i en això, apunto jo, que coincideixo plenament- sinó esbrinar si el contingut de l'impost i les obligacions que se'n deriven han pogut ser conegudes o no pels obligats tributaris".

El Govern opina que sí, però les veus que es fan sentir des del carrer i des de les diferents organitzacions empresarials apunten en sentit contrari.

I nosaltres, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, recollint aquest sentiment, proposem un ajornament en l'entrada en vigor de les lleis que ha de permetre de corregir un problema que ens afecta a tots: als obligats tributaris en primera instància, lògicament, però, igualment a tota la ciutadania -pel que deia abans- i, també al Govern obligat com està a gestionar-ne l'aplicació amb un panorama certament poc encoratjador.

No els demanem que es felicitin per l'ajornament, sols demanem que considerin favorablement la Proposició de llei que els presentem pel que tenen de raonable i a fi de fer possible la correcta aplicació de les mateixes lleis.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies, Sr. Alay, en representació del Grup Socialdemòcrata.

Hi ha alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, pel CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Abans de començar la nostra intervenció, voldríem esmentar que, en base a l'acord adoptat en Junta de Presidents, farem un únic exposat per a justificar el sentit del nostre vot en relació amb les tres proposicions de llei presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata per a modificar la disposició final quarta de les lleis 17/2004 i 18/2004 (lleis relatives a l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals i a l'impost indirecte sobre la producció interna), i la disposició final tercera de la llei 19/2004 (de l'impost indirecte sobre les activitats comercials).

En realitat, aquestes tres proposicions de llei que ara examinem el que fan és proposar una pròrroga de sis mesos per a l'entrada en vigor de les tres lleis de la imposició indirecta que van ser aprovades en l'anterior legislatura.

D'entrada, volem dir que el model de desenvolupament tributari indirecte encaixa plenament amb el que tenim establert en el nostre programa electoral. Així, la nostra proposta concreta en aquesta matèria deia el següent: "El procés gradual de racionalització fiscal ha de basar-se en la simplificació i universalització de l'ISI, reconvertint-lo en un IVA" -final de citació.

Per tant, nosaltres entenem que aquests impostos que han d'entrar en vigor el dia 1 de gener de l'any que ve són un important pas en la implantació d'un IVA generalitzat, figura tributària que, per CDA + Segle XXI, ha de ser el fonament bàsic del modern sistema tributari d'Andorra.

Amb l'entrada en vigor de dites lleis s'acomplirà, doncs, una important etapa en el desenvolupament del nostre sistema fiscal. Una etapa que entenem que no cal retardar més temps. Les tres lleis fiscals de les quals se'n pretén posposar la seva aplicació van ser aprovades el novembre del 2004 i en les seves disposicions finals ja estableixen l'entrada en vigor de les mateixes pel dia 1 de gener del 2006. El cert és que hi havia temps més que suficient per preparar amb calma tot allò relatiu a l'aplicació de l'impost.

Cal dir també que en les mateixes disposicions finals de les lleis de la imposició indirecta s'establia també

una autorització al Govern per desenvolupar tots els aspectes complementaris per al desenvolupament de l'impost. I cal ara recordar que aquesta autorització per fer el Reglament tenia, per mandat legal, com a principal objectiu facilitar el compliment de les obligacions formals derivades de la implantació de la imposició indirecta. Malauradament, el Govern al nostre entendre no ha estat prou ràpid i diligent a l'hora d'exercir la seva potestat reglamentària en aquesta matèria.

Per tant, cal considerar que, si bé els obligats tributaris establerts per les noves lleis d'imposició indirecta han tingut temps més que suficient per a conèixer els textos legals, han disposat en canvi, d'un marge temporal molt més reduït a l'hora de conèixer les normes reglamentàries -que és on es concreten exactament les obligacions formals dels obligats tributaris, és a dir, on es concreten com han de ser els tràmits, quins són els terminis, etc. Per tant, cal insistir en lamentar la manca de rapidesa del Govern a l'hora de fer el Reglament.

Cal també remarcar que la campanya d'informació que, per part del Govern, s'ha fet sobre l'aplicació dels nous impostos no ha estat potser prou intensa, tot i els esforços realitzats a darrera hora. A la vegada, cal agrair els esforços que des de diversos col·lectius i des de la pròpia Cambra de Comerç s'han fet per tractar d'explicar com s'haurien d'aplicar els nous impostos.

D'altra banda, és cert que queden dubtes per part dels empresaris sobre com han d'exercir les seves obligacions formals en relació amb el mateix -no fa gaires dies el propi ministre de Finances reconeixia als mitjans de comunicació que el servei telefònic del ministeri, per a resoldre dubtes sobre els nous impostos indirectes, funcionava a ple rendiment.

Però, en qualsevol cas, comerciants i empresaris estan treballant de valent per adaptar-se a la nova fiscalitat. Cal veure com aniran les coses. Des de CDA + Segle XXI hem manifestat diferents vegades als mitjans de comunicació que no enteníem que aquests dubtes i neguits que l'aplicació dels nous impostos indirectes genera es poguessin esvaïr amb una pròrroga de sis mesos. Potser, de forma contrària, pensem que fins i tot podrien augmentar ja que des del Consell General es podria trametre als ciutadans una sensació d'inseguretat per part dels poders públics en una matèria tan delicada.

És per això que nosaltres apostem per l'acompliment del mandat legal establert a les lleis de 3 de novembre del 2004. L'any 2006 serà segurament un any de transició quant a l'aplicació dels nous impostos indirectes. I entenem que és precisament quan es començaran a aplicar que s'aniran resolent

els dubtes que els mateixos generen. Ajornant la seva aplicació no farem més que ajornar el problema i posposar la resolució dels dubtes.

Per tot això, i tot i reconèixer que el Govern havia d'haver estat més diligent fent el desenvolupament reglamentari dels nous impostos i fent arribar la informació als ciutadans, considerem que no hi ha prou elements que aconsellin tirar endavant la pròrroga en l'entrada en vigor dels mateixos que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata planteja. Per això no votarem a favor de la presa en consideració de la mateixa. En qualsevol cas, sí que demanem al Govern que tingui el màxim rigor i la màxima eficàcia en l'aplicació dels nous impostos i que, alhora, ofereixi la total col·laboració als ciutadans per tal de resoldre tots els problemes que puguin sortir de l'esmentada aplicació.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Partit Lliberal hi ha alguna intervenció?

Sí, Sr. Jordi Jordana pel Grup Parlamentari Lliberal, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo també faré una única exposició per les tres lleis com han fet els meus predecessors.

El Grup Parlamentari Lliberal votarà en contra d'aquesta proposta de prendre en consideració, les proposicions de llei de modificar les disposicions final quarta de la Llei 17/2004 de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals, la final quarta de la Llei 18/2004 de l'impost indirecte sobre la producció interna i la final tercera de la Llei 19/2004, de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

Aquestes lleis, aprovades per aquesta Cambra el 3 de novembre del 2004, han d'entrar en vigor el primer de gener del 2006. Haurà transcorregut, doncs, un termini superior a un any entre l'aprovació i la seva aplicació que és el temps que en l'exposició de motius de dites lleis ja es considerava suficient per tal que els agents econòmics disposessin d'un temps d'adaptació i d'adequació suficient per poder complir correctament les lleis.

Les disposicions transitòries de les lleis van autoritzar el Govern perquè desenvolupés per reglament, en un sol text, les obligacions formals derivades de la implantació de la imposició directa. Això vol dir, doncs, que en el moment d'aprovar les lleis ja es tenia el convenciment de què per conèixer els

elements essencials dels tributs no era necessari esperar a dictar el Reglament que anava destinat únicament a desenvolupar elements formals.

El Govern, de totes maneres, va aprovar en data 2 de novembre d'enguany el reglament que va ser publicat al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el 5 de novembre, amb una anterioritat de gairebé dos mesos abans de l'entrada en vigor de les lleis que és un termini més que raonable per desenvolupar els elements formals com són, principalment, els models que s'han de presentar per complir les obligacions, obligacions que com a més immediates, a més de l'aplicació mateixa de l'import, com és normal, consisteixen en haver de sol·licitar el número de registre tributari abans del 31 de gener del 2006 i declarar l'inici d'activitats abans del 31 de març del 2006.

D'altra part, tant la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis primerament com posteriorment a partir del 21 de novembre el mateix Ministeri de Finances han organitzat cursos i sessions informatives sobre l'aplicació dels impostos per sectors i el mateix Ministeri de Finances ha posat a disposició de tothom un sistema de consulta telefònica o a les mateixes dependències del ministeri per resoldre tota classe de dubtes.

Els lliberals entenem, doncs, que no hi ha motiu per allargar l'entrada en vigor de les lleis de l'ISI, de l'IPI i de l'IAC. Les lleis van ser aprovades fa temps i són prou clares pel que fa a les obligacions i funcionament dels impostos, el reglament que havia de desenvolupar aspectes formals va ser aprovat fa més d'un mes i s'ha facilitat tota classe d'informació, i es continua facilitant avui dia als obligats tributaris per poder aplicar els impostos en la data prevista.

L'exposició de motius de les proposicions de llei que examinem també diu que la moratòria presentada es justifica amb què aquesta pretesa manca d'informació topa amb la seguretat jurídica com una de les bases de l'estat de dret.

No podem compartir aquesta afirmació.

Ja he dit que, segons la nostra opinió, la informació existent és suficient per poder aplicar els impostos.

Però d'altra part, hem de tenir present que hi ha comerços i empreses, molts del sector turístic, que fixen els preus molt abans d'iniciar-se la temporada i que, preveient l'entrada en vigor dels impostos a partir de l'1 de gener del proper any, han fet els esforços necessaris per adaptar la seva comptabilitat, la seva organització de l'empresa i la facturació a aquesta nova situació, han fixat amb antelació els preus dels seus serveis i els han distribuït als seus clients. Senyors, hem de dir ara a aquests empresaris que s'han equivocat? Els hem de dir ara, amb quinze

dies d'antelació que les previsions que han fet d'acord amb la Llei no són bones? Els hem de dir ara, en plenes festes de Nadal que a partir de la setmana que ve hauran de tornar a readaptar l'organització comptable de la seva empresa i preveure els impostos, no per primers de gener sinó per d'aquí cinc o sis mesos? Creiem que no, ja que això sí que provocaria inseguretat jurídica. La gent no estaria mai segura, quan s'aprovés una llei, de què pocs dies abans de la seva entrada en vigor el legislador no canviés d'opinió i demorés l'aplicació.

La seguretat jurídica que tant es proclama en aquesta Sala és també no defraudar els terminis que la mateixa llei preveu per la seva entrada en vigor sempre que no hi hagi motius prou justificats, i en aquest cas no hi són aquests motius.

Amb tot això no estem negant ni tancant els ulls a les dificultats que es plantegen en qualsevol aplicació d'uns impostos indirectes de forma generalitzada com són l'ISI, l'IPI i l'IAC, però, davant d'aquests previsible dubtes i dificultats el que cal fer és afrontar-los en el moment que toca, que és a l'entrada en vigor, aclarir els dubtes i facilitar a tothom l'aplicació dels impostos com s'està fent, i com el Govern està fent amb les mesures que ha promogut des de fa mesos, i si és necessari fer les modificacions que escaiguin i que en resultin de la seva mateixa aplicació.

La moratòria proposada, doncs, entenem que no elimina cap d'aquestes dificultats sinó que únicament les aplaça i, per tant, no és cap solució.

Jo pensava avui que el debat no era sobre els models fiscals però... bé, ja que el Sr. Alay n'ha fet referència, jo també. A més vull recordar que la posició del Grup Lliberal en relació amb els impostos ja es remunta al 21 de març del 2000, que en aquell moment ja es va parlar del nostre model fiscal. Per tal que Andorra pugui continuar endavant amb un pressupost de l'Estat ha de tenir uns ingressos basats en la imposició indirecta, una imposició generalitzada i equilibrada que permeti desenvolupar tota aquesta sèrie d'inversions i de serveis que Andorra ha de donar.

Vull recordar que ahir també vam subscriure un pacte tots els grups amb el qual ens vam comprometre a fer unes polítiques socials amb una més gran implicació de l'Estat. Si l'Estat necessita diners per fer aquestes polítiques, bé les haurem de treure d'algun lloc... A partir d'aquí no crec que sigui el moment d'aplaçar els impostos sinó que el que hem de fer justament és aplicar-los quan toca i quan ha decidit el legislador de fer-ho.

En relació amb els impostos el nostre model també s'ha dit -i aquí es recordava quan s'ha fet l'esmena a

la totalitat, el Sr. Alay, el 23 d'octubre del 2003-, els que em van precedir aquí en aquestes cadires, ja van dir també que nosaltres consideràvem que aquests impostos que proposem tenien com a objectiu la generalització de la imposició indirecta una evolució progressiva d'aquesta imposició i amb una sèrie de requisits i d'elements d'aquests impostos que nosaltres els considerem idonis. Uns tipus de gravamens moderats, general del 4%, amb diferents excepcions i reduccions com per exemple amb serveis socials, es prioritzen sistemes de mòduls plenament vàlids que s'apliquen en molts altres llocs, és fàcil d'aplicar, i també permet un estalvi important en la seva gestió, i també es permet un sistema alternatiu de determinació directa en cas que resulti més beneficiós per l'administrat.

Finalment, també ha fet referència el Sr. Alay que la gent del carrer, doncs, que té un neguit, hi ha una complicació, la gent no se'n surt... A veure, no hem d'exagerar tot això. Sí que és veritat que hi ha un neguit i és normal que n'hi hagi quan hi ha en entrada uns impostos que es volen aplicar. Ja he dit que eren previsible aquestes dificultats, però parlant de mitjans de comunicació jo, avui per exemple, he anat cap a casa i un diari que reparteixen a les bústies, doncs, diu: "Declarar per mòduls directes o per la directa. Si un empresari dubta entre el mètode objectiu i el mètode directe una manera senzilla de treure l'aigua clara és... -i explica en un requadre la manera, de forma senzilla, de decidir per quin mètode s'opta, i al final acaba dient- abans del 28 de febrer del 2006 s'haurà d'haver adoptat".

Això és només un exemple per fer veure que aquesta complicació, aquest neguit no és tant, i els mateixos mitjans de comunicació, alguns dels quals almenys vostè parla, doncs, també troben que aquest model fiscal que nosaltres hem decidit que entri en aplicació, doncs, té una senzillesa que era una de les nostres prioritats malgrat, repeteixo, les dificultats que tota aplicació d'impostos comporta.

Amb tot això, bé... només vull dir que nosaltres no donarem el vot favorable a la presa en consideració de les lleis per modificar les disposicions final quarta, final tercera respectivament de les lleis 17/2004, 18/2004 i 19/2004 de l'ISI, de l'IPI i de l'IAC perquè entenem que cal aplicar aquests impostos en el moment en què es va decidir la llei.

Res més. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Doncs, ara el torn dels grups parlamentaris. Seguiríem l'ordre de menor a major, si no hi ha cap inconvenient.

Doncs, té la paraula el Sr. Vicenç Alay en representació del Partit Socialdemòcrata.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, intentaré ser breu perquè a més em sembla que això serà picar sobre ferro en fred, i no cal que esmercem gaires esforços. En tot cas, començaré pel final.

Jo he dit a la intervenció que no volíem entrar a comentar un debat sobre el model. Ho he dit... -tot i que hagi fet un apunt-, ho he dit precisament perquè en algun moment havia llegit manifestacions que no entendien massa que un partit com el nostre, un grup parlamentari com el nostre que defensava un model impositiu, es pogués plantejar una moratòria en aquest cas, per això ho he comentat. Nosaltres tenim un model que segueix sent el mateix i el tema de la moratòria respon -i ho he dit a la intervenció- a qüestions completament diferents, qüestions que lliguen amb el tema de seguretat jurídica que el Sr. Jordi Jordana contestava, i a qüestions que s'adrecen directament a què tot l'obligat o tota la ciutadania conegui perfectament els textos i les lleis, i les pugui complir de la millor manera.

A la intervenció del Sr. Tarradó hi ha hagut un moment que m'ha fet dubtar -ja sé que necessitem majoria absoluta i amb els seus dos vots no en tindríem tampoc prou, no?-, però, al principi de la intervenció ha arribat un moment que pensava que potser votaria favorablement a la Proposta perquè ha posat el dit justament en els problemes que jo per llargada de la intervenció no he volgut entrar en detalls. Tot aquest desconeixement que es palesa en el carrer, totes aquestes queixes, tots aquests articles que han aparegut i que bé es poden minimitzar si volen des de la part lliberal però que tots sabem que existeixen.

Quan ha dit això, a més al final ha fet un tomb i ha acabat dient: "Cal veure com aniran les coses...", i a més amb una reflexió que evidentment no puc compartir, doncs, s'ha desmarcat de la nostra posició i ha dit que ell donaria suport a què les lleis entrin en vigor el dia 1.

Bé, no tinc res per contestar-li. En tot cas, dir-li que m'alegra saber que comparteix el neguit que tenim nosaltres i que té molta gent d'aquest país.

Pel que fa al que comentava el Sr. Jordana... bé, vostè tampoc ha desmentit res del que anava dient, en tot cas, ha matisat algunes coses. Ha dit que hi ha

hagut prou temps. És cert que hi ha hagut més d'un any des de la publicació de la Llei però, si em permet un petit apunt biogràfic personal, jo que he estat donant classes durant alguns anys, em recorda una mica aquells professors que deien: "Escolta! tens el llibre, llegeix-te'l de la pàgina cinc a la vint-i-cinc, i demà passa l'examen.". O sigui, no és així. El Govern té unes obligacions que no pot defugir i quan tots sabem que un tema com la fiscalitat és un tema necessàriament àrid, hi ha una obligació de Govern de fer-lo més assequible a tota la gent. Jo no parlo simplement dels obligats tributaris -i ho he dit a la intervenció- sinó de la ciutadania en general que veurà com repercuteix directament a la seva butxaca per l'efecte de ser un impost indirecte i traslladable directament a ells.

Entenem que calia un esforç que no s'ha fet.

El Govern ha esmerçat molts diners en campanyes i citaré, per exemple, la campanya sobre la igualtat de gènere on s'hi van esmerçar molts diners. Jo entenc que en una campanya una mica menys pretensiosa els hi hagués quedat cèntims per poder dedicar a informar a tota la ciutadania sobre que és aquest impost. Els obligats tributaris, segurament molta gent comença a saber -però hi ha molts dubtes i amb això segurament coincidirán amb mi-, però jo els hi asseguro que la ciutadania en general, la major part, el 90%... més del 95% m'atreviria a dir de la gent que no està lligada al món empresarial no té ni idea de com funciona això, i són els que ho acabaran pagant.

Llavors el que nosaltres demanem és simplement que es donin cinc mesos. Jo no entenc per què una moratòria no ha de servir per res... és que no ho entenc! Bé, és clar, si el Govern no fa res evidentment no servirà per res. Però, si el Govern es planteja una formació com cal, una divulgació com cal, jo crec que sí que creiem tots que evidentment això pot tenir uns certs efectes.

Després vostè parlava de seguretat jurídica... Bé, jo parlo d'impovització i de falta de compliment del Govern de les seves obligacions. Hem de recordar que el reglament que ha entrat Govern no fa gaires dies va haver de ser modificat per un error i per un problema de conflicte de competències amb el Consell General. O sigui, que les coses no són tan senzilles. El que no crec que sigui una bona solució és dir: "Bé, hi ha problemes, però mirem de solucionar-los sobre la marxa"... Potser sí que aprendre a anar en bicicleta es pot aprendre sobre la marxa, però una cosa com l'ISI, una cosa com l'IPI o l'IAC, és una cosa molt complicada i seguim mantenint que la moratòria és necessària.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna altra intervenció?

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, per al·lusió al que deia el company Vicenç Alay.

És evident que tothom té neguit, i el neguit no el traurem per molt que sigui d'aquí sis mesos quan hi hagi l'aplicació dels impostos. Tothom té neguit quan ha de pagar impostos. Quan ha d'arribar el rebut dels impostos comunals també hi ha neguit perquè no saps si hi haurà augment o no hi haurà augment. Aquest any hi ha hagut moltes parròquies en les que hi ha hagut un augment i també hi ha neguit perquè penses: "A veure on anirem a parar!".

Llavors, quan es parla d'impostos jo crec que és normal que tothom tingui aquest neguit.

És només per dir-li això.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo no intento minimitzar ni maximitzar res. Jo només he donat compte d'una notícia que objectivament està en un diari i està a l'abast de tothom.

A veure, nosaltres creiem que el Govern, aquesta manca de feina que diu que vostè ha fet, nosaltres creiem que l'ha fet correctament, l'està fent encara, la continuarà fent i es fa en el moment adequat.

És veritat que hi ha problemes i que n'hi poden haver però, davant d'això aquí sí que la postura difereix molt i m'estranya que des de les files de l'altre cantó es proposi això perquè nosaltres el que plantejem és que hi haurà neguits, hi haurà problemes, hi haurà dificultats perquè l'aplicació d'uns impostos indirectes necessàriament comportaran aquests neguits però davant d'això el que hem de fer és afrontar-los i solucionar-los, no aplaçar-los, no aplaçar els problemes per d'aquí quatre o cinc mesos perquè sinó l'única solució que hi hauria seria la d'aplaçar els problemes per d'aquí a quatre o cinc mesos, i això em recorda a una política de "Qui dia passa any empeny", que tantes vegades s'ha criticat des de la fila del meu davant dient que nosaltres fèiem aquesta política i que jo crec que justament ara aquest aplaçament seria justament

això, i no és el nostre estil. El nostre estil és afrontar les coses quan toquen.

Res més Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, per part de Govern desitgen intervenir?

Un altre torn per part dels grups parlamentaris.

Sí, Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Només per acabar, i no hi tornaré.

A veure, si un ajornament de cinc mesos significa que d'aquí cinc mesos estarem igual, vol dir que hi haurà algú que no haurà fet la seva feina, i en aquest cas seria el Govern.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sr. Jordi Jordana en representació del Grup Parlamentari Lliberal.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic. Només una precisió.

No és que la feina s'hagi de fer, és que ja s'està fent i per això no fa falta aquesta pròrroga.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Bé, doncs, si no hi ha cap més intervenció dels grups parlamentaris procediríem a la votació.

Jo suggeriria, si no hi ha cap inconvenient per cap part, doncs, si us sembla de fer la votació conjunta. Si sembla que això ha de ser algun impediment podem procedir per separat.

No hi ha cap inconvenient?

Doncs, procediríem tot seguit a la votació de les propostes de llei de la modificació de la disposició final quarta de la Llei 17/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la prestació serveis empresarials i professionals, i també la 18 i la 19.

La votació és sí a la Proposta de llei i no a la Proposició de declarar la seva tramitació.

És a dir, sí: acceptar la Proposta i no: no acceptar la Proposta.

La votació, doncs, es farà com sempre a veu alçada i el nostre secretari general els llegirà els noms perquè cada un procedeixi a la votació.

Sí, és sí a la Proposició de Llei i no és refusar l'admissió de la modificació de la llei...

Sí, és sí a la Proposició de Llei i obrir un període de quinze dies per poder presentar les esmenes que no podran ser a la totalitat, i no és no a la Proposició i declarar closa la seva tramitació.

Ara m'he explicat millor...

Molt bé, doncs, Sr. secretari general si voleu procedir?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
 M. I. Sra. Eva García Pastor : No
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret : No
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
 M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

Vots en contra: no, vots a favor: sí...

Perdó, 12.

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Podeu repetir el resultat?

El Sr. Robert Call:

Perdó. Vots a favor: 12, vots en contra: 16.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat no es pren en consideració la Proposta de llei i, per tant, es declara closa la tramitació.

Passaríem, doncs, al següent punt de l'ordre del dia.

13- Designació d'un magistrat del Tribunal Constitucional.

S'han presentat dues candidatures sobre les quals no s'ha formulat cap objecció.

Aquestes han estat proclamades per la Sindicatura i s'han publicat en el Butlletí número 38/2005 del 14 de desembre.

Sr. secretari de torn si voleu llegir les candidatures, si us plau?

El Sr. Robert Call:

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata: Miquel Àngel Canturri, i pel Grup Parlamentari Lliberal: Mª Assumpta Pujol i Ribera.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, també procedirem a la votació segons preveu la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

És necessari per a l'elecció de la majoria qualificada les tres cinquenes parts, és a dir, disset consellers generals.

Tot seguit, i si no hi ha cap objecció, ho podríem fer en una sola votació dient el nom del candidat al qual es vol votar. Si no es creu fer d'alguna altra manera, doncs, faríem dos votacions.

Sr. Bartumeu heu demanat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

No, jo abans de la votació que també us donaré la meva opinió ja que ens la demaneu, com que he rebut avui el Butlletí del Consell, i veig que hi ha la proclamació simple i senzilla, i no hi ha la publicació ni de la meva carta ni de la carta d'acceptació del candidat, demanaria que abans de procedir a la votació es llegeixin aquests dos documents.

I pel que fa a la votació no tinc cap inconvenient que cada conseller general votem el candidat que considerem que hem de votar, perquè així entenc que voleu fer una sola votació, no?

El Sr. síndic general:

Una sola votació, sí.

Sí, Sr. secretari de torn si sou tan amable de llegir les cartes.

El Sr. Robert Call:

“La sotassignada Conxita Marsol Riart, presidenta del Grup Parlamentari Lliberal, d'acord amb el que estableix l'article 84 del Reglament del Consell General...”

Perdó, pensava que havia dit les dos.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Jo demano que es llegeixi, Sr. secretari, la meua i la que acompanya la meua que és la del Sr. Canturri que va enganxada a la meua. Aquestes són les dos cartes que he demanat que es llegeixin.

El Sr. Robert Call:

“Molt Il·lustre Senyor,

D'acord amb el que disposa l'article 84 del Reglament del Consell General i actuant en la meua qualitat de president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata presento la candidatura del Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya per a magistrat del Tribunal Constitucional.

Us acompanyo una carta adjunta del Sr. Miquel Àngel Canturri en la qual firma la seva candidatura a les funcions de magistrat del Tribunal Constitucional. Us adjunto també el seu currículum *vitae*.

D'aquesta documentació es desprèn clarament la idoneïtat del candidat que presentem el Grup Parlamentari Socialdemòcrata per a esdevenir magistrat del Tribunal Constitucional.

El Sr. Miquel Àngel Canturri és andorrà, compta amb una solidària formació universitària i ha practicat el dret al nostre país, en l'exercici de la seva professió d'advocat, durant més de trenta anys.

Entenem, doncs, que queden àmpliament satisfetes les condicions assenyalades en l'article 10 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Us demano, en conseqüència, que vulgueu donar a aquesta candidatura la tramitació reglamentària corresponent.

Ben atentament,

Jaume Bartumeu Cassany

President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata”

Llegeixo la del Sr. Canturri:

“M. I. Senyor,

Davant la vacant produïda en el si del Tribunal Constitucional, vaig manifestar personalment a cada un dels tres presidents dels tres grups parlamentaris la meua disponibilitat pel càrrec de magistrat d'aquell alt Tribunal pel cas que el M. I. Consell General apreciés que, després de trenta-cinc anys d'exercici de la professió d'advocat en el meu país, concorren en mi els requisits previstos en l'article 10.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

El grup parlamentari que vostè presideix m'ha fet l'honor de recollir la meua disponibilitat i proposar la meua candidatura al Ple del M. I. Consell General, ço perquè expresso per la present la meua acceptació formal, en els termes de l'article 84 del Reglament del Consell General.

Sigui quina sigui la resolució del M. I. Consell General, agraeixo als tres presidents dels grups parlamentaris l'haver-me escoltat en la manifestació de la meua disponibilitat, i al grup que vostè presideix l'haver-la recollit per elevar-la a la proposta de candidatura.

Prego a vostra Molt Il·lustre Senyoria, rebi les meves més respectuoses salutacions.

Firma, Miquel Àngel Canturri.”

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies, Sr. secretari.

Sí, Sra. Conxita Marsol.

La Sra. Conxita Marsol:

Sí, d'acord amb la proposta que ha fet el Sr. Bartumeu jo demanaria també que es llegís la carta que acompanya la candidatura que presenta el

Grup Parlamentari Liberal, i així mateix jo proposo que es llegeixi el currículum que s'adjunta.

El Sr. síndic general:

Sr. secretari...

Sí, Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

A efectes de l'acta, el Sr. secretari ha llegit en un lloc una paraula equivocada. A la meua carta diu: "Una sòlida formació" i el Sr. secretari ha dit "Una solidària formació". Només demano que rectifiqui als efectes de l'acta perquè evidentment no és el mateix sòlida que solidària.

El Sr. síndic general:

Molt bé, que en quedi constància.

El Sr. Jaume Bartumeu:

I, per altra banda, crec que si hem de llegir currículums els hauríem de llegir tots.

El Sr. síndic general:

Estic completament d'acord.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Jo he demanat que es llegeixi la carta no que es llegeixi cap currículum.

El Sr. síndic general:

Llegiríem la carta Sra. presidenta? Sí?

Doncs, Sr. secretari si sou tan amable de llegir la carta de la proposta lliberal i no llegirem el currículum.

És així? No?

La Sra. Conxita Marsol:

No, no. Jo proposo que es llegeixi el currículum.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, llegiríem els dos currículums.

La Sra. Conxita Marsol:

Els dos currículums? Doncs, d'acord.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Posats a fer jo també proposaria que es llegeixi la carta d'acceptació de la candidata del Grup Lliberal que no l'he vist enlloc.

La Sra. Conxita Marsol:

Sí, sí. D'acord.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

El Sr. Robert Call:

Llegeixo el currículum *vitae* del Sr. Canturri, primer?

El Sr. síndic general:

La carta si us plau. La carta de presentació.

El Sr. Robert Call:

"La sotasignada Conxita Marsol Riart, presidenta del Grup Parlamentari Liberal, d'acord amb el que estableix l'article 84 del Reglament del Consell General us notifica que el Grup Parlamentari Liberal ha decidit presentar la candidatura de la Sra. Mª Assumpta Pujol i Ribera per a magistrat del Tribunal Constitucional.

S'adjunta el currículum de la candidata que avala la seva idoneïtat pel càrrec, experiència i coneixements acreditats en el camp jurídic.

Aprofito l'avinentsa per a testimoniar a Vostres Molt Il·lustres Senyories la meua més distingida consideració.

Conxita Marsol Riart

Presidenta del Grup Parlamentari Liberal."

El Sr. síndic general:

Entendríem que així està satisfeta o continuar doncs, amb el currículum?

La Sra. Conxita Marsol:

Nosaltres demanem que es llegeixi el currículum.

Quant a la carta d'acceptació de la Sra. Pujol no està adjuntada perquè nosaltres no teníem coneixement de què fos necessari portar-la perquè el Reglament i la Llei no ho especifiquen.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, llegiríem els dos currículums perquè l'altre candidat no es quedi amb diferència d'oportunitat.

El Sr. Robert Call:

Llegeixo primer el de la Sra. Assumpta Pujol.

"Dades personals:

Nom: Mª Assumpta

Cognoms: Pujol i Ribera

Data de Naixement: 1 de setembre de 1956

Lloc de naixement: Solsona (Lleida)

Estat civil: casada

Adreça: C/ XXXXXXXXXXXXX, Andorra la Vella (Principat d'Andorra)

Telèfon XXXXXX

Formació:

1962-1974, Estudis primaris, batxillerat elemental i superior al col·legi Sagrada Família i Institut Janer (Principat d'Andorra).

1975-1979, Llicenciatura en dret per la Universitat de Barcelona.

1979-1982, Estudis per preparar el concurs oposició de fiscals i jutges. Guanya el concurs l'any 1983.

1983, Cursa estudis a l'Escola Judicial de Madrid i rep el títol d'advocat fiscal.

1986, Realitza un curs de Dret Europeu i Comunitari, organitzat per la Fiscalia General de l'Estat Espanyol amb la col·laboració de la Universitat d'Alcalà d'Henares. S'especialitza en Dret Comunitari Europeu.

1987, Forma part d'un grup de treball coordinat per la Càtedra de Dret Constitucional de la Universitat de Barcelona, integrat per tres magistrats i dos fiscals que efectuen un estudi minuciós de tota la Jurisprudència del Tribunal Constitucional Espanyol sobre l'article 24 de la Constitució.

1989, És promocionada a la categoria superior de Fiscal.

1991-2004, realitza successius cursos de formació permanent sobre *Drets i Llibertats dels estrangers* en el "Centro de Estudios Jurídicos de la Administración del Estado" a Madrid.

2000, Curs sobre *problemas constitucionales que plantea la instrucción sumarial* al "Centro de Estudios Jurídicos de la Administración del Estado".

2004, Curs sobre *Jurisprudencia del Tribunal Europeo de Derechos Humanos* al "Centro de Estudios Jurídicos de la Administración del Estado".

Experiència professional:

1984, Advocada Fiscal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Exerceix de fiscal adscrita als Jutjats d'Instrucció número 3 i 4 d'Hospitalet de Llobregat i Jutjat número 3 de Barcelona.

1985-2005, Ocupa el càrrec de fiscal adscrita a la Sala Segona de l'Audiència Provincial de Barcelona.

1987, Fiscal adscrita als Jutjats de Primera Instància i Instrucció de Vilanova i la Geltrú i de Vilafranca del Penedès.

1991-2003, Fiscal adscrita al jutjat d'instrucció número 12 de Barcelona.

1991-1993, Fiscal coordinadora de les Fiscalies de Vilanova i la Geltrú, Vilafranca del Penedès, i Sant Feliu de Llobregat.

1991-2004, Exerceix el càrrec de Fiscal coordinadora de la Llei d'Estrangeria.

1993, Tutora de Fiscals en pràctiques.

1994-2005, Fiscal General del Principat d'Andorra.

2003, Tutora de Jutges en pràctiques.

2004, És nomenada coordinadora del Servei d'Atenció a la Víctima i de la Violència Domèstica de la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

2005, Es nomena Fiscal Delegada contra la violència de gènere i per l'atenció a les víctimes del delictes.

Representant de la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el grup de treball coordinat pel Síndic de Greuges, per l'elaboració d'un protocol sobre la protecció de menors víctimes de delictes.

Representant de la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el grup de treball coordinat per l'Institut Català de la Dona, per a l'elaboració d'un protocol d'actuació en la lluita contra la violència de gènere."

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. secretari perdoneu que us talli perquè la presidenta em sembla que...

La Sra. Conxita Marsol:

Jo proposo, per no allargar-ho més, si voleu quan comença amb "Ponències amb curs de formació" ja pot ser considerat fora del currículum, però si vol acabar de llegir-ho no és cap problema.

Molt bé.

El Sr. Jaume Bartumeu:

No, jo pensava que la presidenta del Grup Lliberal ens volia anar aclarint perquè al final ja no entenem quan està parlant d'una fiscalia d'Andorra o d'una fiscalia de fóra d'Andorra, i pensava que ens volia aclarir això. Si no ens vol aclarir això nosaltres volem sentir tot el currículum que és molt interessant.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. secretari si us plau, doncs, l'acabarem.

El Sr. Robert Call:

"Ponències en curs de formació:

Ponència sobre drets i llibertats dels estrangers dins el curs de formació especial del torn d'ofici per a estrangers organitzat per Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, al 1992.

Ponència sobre dret d'estrangeria a l'escola de formació de la Policia Autònoma de Catalunya, al 1993.

Ponència sobre drets i llibertats als estrangers internament cautelar a efectes d'expulsió dins els cursos de formació continuada per a jutges i fiscals organitzats pel Centre d'Estudis Jurídics i formació especialitzada de la Generalitat de Catalunya, del 1996 al 2004.

Ponència sobre la Llei d'estrangeria dirigida al Sindicat de Policia, al 2002.

Ponència sobre drets humans i execució de penes en els cursos de formació per als funcionaris d'institucions penitenciàries organitzats pel Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada de la Generalitat de Catalunya, al 2003.

Ponència sobre diverses qüestions relacionades amb la violència domèstica i de gènere en els cursos de formació continuada organitzats per la Fiscalia General de l'Estat adreçats a tots els fiscals, del 2004 al 2005.

Ponències sobre diverses qüestions relacionades amb la violència domèstica i de gènere en el marc de les reunions anuals de fiscals coordinadors en matèria de violència domèstica, del 2004 al 2005.

Ponència sobre l'actuació del Ministeri Fiscal en matèria de violència domèstica en els cursos de formació de torn especial d'ofici organitzats pel M. I. Col·legi d'Advocats de Barcelona, del 2004 al 2005.

Ponència sobre la Llei d'incapacitació i nomenament d'organismes tutelars en el marc de la formació per batlles fiscals i secretaris, organitzats pel Consell Superior de Justícia del Principat d'Andorra, al 2005.

Ponència sobre la situació actual de l'Administració de Justícia a Catalunya en la jornada de treball organitzada per la Conselleria de Justícia de la Generalitat de Catalunya per a l'elaboració del llibre verd de l'Administració de Justícia, del 2005.

Ponència sobre l'ús del català en l'Administració de Justícia organitzat per la Universitat Jaume I de Castelló de la Plana, del 2004 al 2005.

Participacions en l'àmbit internacional:

Participació en els congressos de sindicat de fiscals portuguesos, al 1985, 1986, 1988 i 1991.

Participació en la reunió internacional de juristes iberoamericans celebrada a l'Habana, Cuba, el 1987.

Participació en les jornades sobre ús fraudulent de targetes de crèdit organitzat per Europey, 2003-2004.

Intervenció en el Comitè d'Experts del Consell d'Europa per a l'elaboració de la recomanació 19/2000 sobre la funció del Ministeri públic dins del sistema de justícia penal, 1999-2000.

Participació en la conferència dels fiscals generals d'Europa organitzada a Caserta, Itàlia, al 2001.

Participació en la conferència dels fiscals generals d'Europa organitzada a Bratislava, Eslovàquia, al 2003.

Participació en la conferència dels fiscals generals d'Europa organitzada a Budapest Hongria, al 2005.

Participació en la segona cimera mundial de fiscals i procuradors generals celebrada a Doha, Qatar, al 2005."

Llegeixo el currículum del Sr. Canturri:

"Dades personals:

Nascut a Andorra la Vella el 20 de febrer de 1945.

Fill de Pere, de Sant Julià de Lòria, i de Maria, d'Andorra la Vella.

Casat amb Elisa Gispert Boronat, de professió economista.

Quatre filles.

Resident i domiciliat a Andorra la Vella.

Domicili professional a Andorra la Vella.

Nacionalitat andorrana.

Passaport número 3530.

Formació acadèmica:

Humanitats i filosofia al seminari diocesà d'Urgell; batxillerat espanyol; diplomaturat en Teologia per la Universitat Pontifícia Gregoriana de Roma; diplomaturat de *l'Institut d'Etudes Politiques* de París (IEP); llicenciat en dret per la Universitat de París II;

llicenciat en lletres, història i geografia per la Universitat de París Sorbona; estudis de *troisième cycle* a l'*École Pratique des Hautes Etudes de Paris, Section Economiques et sociale*, i a l'*Institut d'études de Démographie* de la Universitat de París; i assistència a diversos seminaris i congressos en dret públic i privat i formació continuada en dret a França, Espanya i Itàlia.

Experiència professional:

Exercici de la professió d'advocat a Andorra des de 1971, en tots els camps de dret privat i públic, havent intervingut davant els tribunals andorrans de tot grau i jurisdicció.

Experiència institucional i corporativa:

Membre i president del Consell d'Administració de l'Ens Nacional Andorrà de Radiodifusió (ENAR); conseller de Finances del Consell Executiu d'Andorra; i degà del Col·legi d'Advocats d'Andorra.

Membre de les següents associacions:

Membre de la Unió Internacional d'Advocats; membre de l'Associació francesa de Dret Constitucional; i membre de l'Associació Internacional de Dret Constitucional.”.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

Doncs, havent llegit les cartes corresponents amb els seus currículums, Sr. secretari general, si sou tan amable de procedir a la votació.

Sr. president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No sé si em permetrà, però voldria fer una explicació del nostre vot.

El Sr. síndic general:

Al final.

El Sr. Enric Tarrado:

Al final el farem?

D'acord, gràcies.

El Sr. síndic general:

Doncs, finalment, Sr. secretari general, procediríem ja a l'elecció. Si no hi ha cap objecció, al passar llista se cita el nom del candidat que es pretén votar i

automàticament, doncs, serà anotat així pel secretari de torn.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sra. Ma Assumpta Pujol i Ribera

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sra. Ma Assumpta Pujol i Ribera

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sra. Ma Assumpta Pujol i Ribera

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sra. Ma Assumpta Pujol i Ribera

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sra. Ma Assumpta Pujol i Ribera

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sra. Ma Assumpta Pujol i Ribera

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sra. Ma Assumpta Pujol i Ribera

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sra. Ma Assumpta Pujol i Ribera

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sra. Ma Assumpta Pujol i Ribera

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sra. Ma Assumpta Pujol i Ribera

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sra. Ma Assumpta Pujol i Ribera

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sra. Ma Assumpta Pujol i Ribera

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : Sra. Ma Assumpta Pujol i Ribera

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sra. Ma Assumpta Pujol i Ribera

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya

El Sr. síndic general:

Abans de procedir al recompte, hi havia una explicació de vot per part de CDA + Segle XXI.

(Se senten veus)

Sí?

Doncs, farem el recompte, Sr. secretari de torn.

El Sr. Enric Tarrado:

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Un segon, Sr. Tarrado. Farem el recompte primer.

El Sr. Enric Tarrado:

Perdó.

El Sr. Robert Call:

Vots a favor de la Sra. Ma Assumpta Pujol i Ribera: 14.

Vots a favor del Sr. Miquel Àngel Canturri Montanya: 14

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Volíem fer palesa la nostra intervenció, que pensàvem que no l'hauríem de fer, però volia fer aquest aclariment perquè potser s'ha de fer. La nostra intervenció relativa a aquest punt de l'ordre del dia és lamentar que els grups parlamentaris liberal i socialdemòcrata, no hagin estat a l'altura de les circumstàncies institucionals.

Cal recordar que l'article 10.2, de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional estableix un quòrum de tres cinquenes parts del nombre de consellers

generals, per a l'elecció parlamentària d'un magistrat en l'esmentat Tribunal.

La pròpia Llei qualificada exigeix, doncs, un important esforç de consens per part de tots els grups presents al Consell General. I volem recordar de passada, que en aquest cas, els vots de CDA + Segle XXI, no són suficients per desbloquejar la situació; tot i que volem, també, posar l'èmfasi que amb un tema d'aquesta importància seria desitjable la unanimitat dels membres del Consell General.

El fet que era una qüestió tant rellevant com és la designació d'un magistrat per al Tribunal Constitucional, els anteriorment esmentats grups parlamentaris, no hagin estat capaços d'assolir el nivell mínim de consens imprescindible, i és molt més que un símptoma d'aquelles declaracions de bones intencions de diàleg i de consens, amb les que els liberals i socialdemòcrates van iniciar la legislatura, no eren més que retòrica buida de contingut.

Però bé, que hi farem, no?

En qualsevol cas, toca ara procedir a la votació entre dos candidatures presentades. Cosa que ja hem fet.

Nosaltres el que volem aquí, ratificar és que no posem en dubte la qualitat ni la validesa de cap dels dos candidats, però el decantament del nostre vot al Sr. Miquel Àngel Canturri ha estat un acte de deferència que ha tingut el Sr. Miquel Àngel Canturri amb nosaltres. Va tenir la deferència de venir a visitar-nos, i ens va explicar les seves inquietuds i les seves propostes que tenia pel Tribunal Constitucional, i per a nosaltres això ha valgut el nostre vot pel Sr. Miquel Àngel Canturri.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

A la vista, doncs, i recordant que l'elecció demana les tres cinquenes parts d'aquesta Cambra, doncs, es constata que no hi ha cap de les dues candidatures que hagi assolit la majoria. Per tant, queden les dos candidatures refusades.

Passaríem al punt número 14.

14- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de la regularització de les transferències als comuns de l'exercici 2003, un cop el Consell General ha aprovat la liquidació

del pressupost de l'Administració general de l'exercici 2002.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 31/2005, del 26 d'octubre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Doncs, no havent-hi intervencions, també, proposaria, en aquest cas, l'aprovació per assentiment del Projecte de Llei.

Si no hi ha cap objecció, doncs, queda aprovada la Llei.

Punt número 15.

15- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de declaració d'alienabilitat i permuta d'un terreny a la partida de les Riberaigües d'Encamp

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 31/2005, del 26 d'octubre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs, si no hi ha intervencions, també, proposaríem, en aquest cas, la seva aprovació per assentiment de la Proposta.

Doncs, queda aprovada la Proposta.

Punt número 16.

16- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar despeses de funcionament i d'inversió diverses dels ministeris de Presidència del Govern; d'Urbanisme i Ordenament Territorial; de Finances; de Justícia i Interior; de Salut, Benestar Social i Família, d'Economia; d'Educació i Formació Professional; d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca; i d'Esports i Voluntariat pels conceptes dels articles següents: Despeses de béns corrents i serveis, despeses de transferències corrents i despeses d'inversió real.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 32/2005, del 7 de novembre.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha presentat una esmena a la totalitat, i ha estat publicada en el Butlletí número 36/2005, del 30 de novembre.

Per defensar l'esmena intervé el Sr. Jordi Font.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot voldria agrair els meus companys de grup parlamentari que m'hagin permès defensar aquesta esmena a la totalitat, amb retorn del Projecte al Govern.

Tot i que penso que el Govern no té obligació legal de separar els diferents criteris que es pretén dotar de pressupost amb aquest Projecte de Llei de suplement de crèdit, jo penso que hagués estat molt més fàcil i molt més clarificador d'haver-ho fet. Altres punts que han passat avui feien esment d'un sol concepte, i els projectes de crèdit extraordinari eren molt més clarificadors.

Jo diria, que analitzant una miqueta fredament el perquè s'ha fet això; el Govern ha demostrat, una vegada més, el poc respecte que té amb el funcionament que hauria de ser l'adequat quan es vol funcionar amb un pressupost predeterminat de despeses, tal com els obliga la llei per un altre costat.

El nostre ministre de Finances no fa masses dies, en una compareixença, -si no m'erro-, o aquí al Consell o a la Comissió de Finances, ens deia que el pressupost havia de ser viu, dinàmic, i no amorfa, al·legant criteris de modernitat. Jo penso que això pot ser així en una petita o mitjana empresa, perquè al final, el que sanciona la idoneïtat d'un exercici pressupostari és el resultat.

En el món de la gran empresa, ja sigui multinacional, o sigui o no ho sigui, i encara menys en el marc de les finances nacionals, això no pot ser així, i el ministre de Finances, amb la seva dilatada experiència en el món de les finances privades, ho sap molt bé.

És, -al meu entendre-, una falta de respecte gran i greu, -al meu entendre, també-, envers aquesta Cambra i la ciutadania que representa la utilització que fa el Govern del pressupost nacional.

Durant l'any es produeix un veritable bombardeig constant de transferències de crèdit, que si bé estan previstes reglamentàriament, demostra la poca rigorositat que es té al moment d'elaborar el pressupost.

Els caps de departament i els directors, no sé si per iniciativa pròpia o per instruccions dels seus superiors, mutilen de forma flagrant una part important de la seva feina, que és l'elaboració del pressupost del seu departament o del seu ministeri.

Ens trobem, doncs, amb pressupostos virtuals, -diria jo-, i faltats de capacitat de reacció a la pràctica quotidiana. Si hi afegim a això, que la inventiva i l'acció política dels governs liberals no se sent de cap manera bridada ni emmarcada pel pressupost, és quan sorgeix la necessitat de presentar aquests crèdits extraordinaris tan descomunals.

Quan dic que són descomunals, no vull pas que es pensi que exagero. M'he entretingut a sumar els imports d'alguns conceptes, i no els vull pas avorrir amb un ball de números, perquè sé que això no és gens productiu, però ja que estem parlant d'una esmena a la totalitat a un suplement de crèdit, algun número sí que hauríem de citar. He sumat tots els conceptes 22100, que fan referència a l'energia elèctrica, i aquest suplement de crèdit, i preciso bé que és un suplement de crèdit, és a dir que ja hi havia pressupostàriament una partida per fer front a aquest concepte 22100, ens demanen de votar 164.400 euros suplementaris. Això, -penso jo-, aquesta xifra, dins el pressupost global de l'Estat pot ser insignificant, però com a suplement de consum energètic elèctric, jo penso que és bastant preocupant. A títol d'exemple, perquè jo penso que caldria, -i això sí que tots els grups parlamentaris n'hem fet esment algun dia o altre-, racionalitzar la despesa per allò de la energia elèctrica, quan he vist aquesta xifra, passo sovint per l'avinguda Santa Coloma, i veig a hores intempestives de la nit, gent que deu estar netejant els col·legis de Santa Coloma, que suposo que no deu haver-hi pas un equip a cada planta, i totes les plantes de l'edifici estan enceses al mateix temps.

Una altra de les partides que, al meu entendre, és preocupant si la sumem i que té connotacions mediambientals, a demés, és la 22110 que és l'aigua. Ens demanen de dotar de pressupost a través d'aquest crèdit extraordinari per aquest concepte, 47.700 euros de suplement. Déu n'hi do l'aigua, o potser ara ja tots veuen aigua.

La partida 22200, aquesta també és bastant preocupant, perquè són serveis telefònics. I aquí, jo penso que avui dia, amb les disminucions de faxos, amb les aportacions de línies ADSL, etc., a totes les empreses ens hem trobat que aquestes despeses han minvat. Bé, al pressupost de l'Estat, suposo, o perquè estava mal fet com deia abans o perquè hi ha més despesa, ens demanen de votar a través d'aquest projecte de crèdit 58.788 euros més de serveis telefònics.

I el que ja és alarmant del tot són les partides 22120 i les 22130 que sumades entre elles, que potser no es podrien sumar perquè una és carburants de locomoció, i l'altra és carburants per calefacció, però jo penso que aquesta ja s'escapa de tot allò previsible. la suma d'aquestes dues partides dins del suplement de crèdit és de 584.581 euros...

Perdó?

(Se senten veus)

Gràcies.

Que jo suposo que si prenem el preu anterior, abans de la puja o el d'ara, això oscil·laria en una quantitat de 800 a 900.000 litres de gas-oil. Jo penso que això és dur de pair, no?

Pel fet que he esmentat abans que el Govern no creu en el sistema pressupostari, també citaré algun altre exemple. Tot i no tenir dotació pressupostària, el Sr. Pons, ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial, pensa que és de vital importància per al nostre país, acollir el simposi del Comitè de túnels d'Espanya, i ens demana que li votem a través d'aquest crèdit extraordinari 48.000 euros suplementaris. Déu n'hi do!

Una altra vegada més, tot i no tenir dotació pressupostària, el Sr. Mirapeix, ministre de Finances, pensa que és urgent i inajornable, que no es pot esperar el proper exercici pressupostari, i adjudica un estudi per l'establiment d'un marc, -ho llegiré a poc a poc, perquè em costa d'entendre-, d'un marc de creixement futur per definir les aspiracions i el model de futur del país. I això, ben segur, a una empresa forana, per la bagatel·la d'1.000.000 euros, i que li hem de votar amb aquest mateix crèdit extraordinari.

I així, successivament podríem desgranar les incongruències d'aquest crèdit extraordinari, i que tot i la realitat variable dels percentatges que se'ns defensava darrerament en aquesta Cambra, no deixa de representar, pam més pam menys, el 3% del pressupost 2005.

Per un altre costat, estic realment preocupat, perquè si bé aquest Govern actual podria demanar circumstàncies atenuants, en no ser l'autor del pressupost 2005, però sí l'executor de bona part del mateix, el pressupost 2006 que es debatrà properament en aquesta Cambra, i que si és, -i permetin el castellanisme-, de *puño i letra* de l'actual Govern, al meu entendre, presenta el mateix quadre clínic.

Senyors, per tot l'exposat i espero no haver cansat massa amb els números, però penso que valia la puntualització, demanaria als companys consellers del CDA + Segle XXI, que durant la campanya eren

els abanderats de la racionalització de la despesa i de l'estalvi, que ens prenguin en consideració aquesta proposat nostra; i als consellers del PLA, que eren els abanderats, al meu entendre, un dels temes forts de la seva campanya era la circulació, perquè era un problema de preocupació molt important en aquest país, també, ens haurien de votar aquesta proposta nostra, perquè la cancel·lació d'aquest crèdit extraordinari va de l'ordre del 90% a una partida que és adquisició de terrenys pel vial de la Unió, que jo penso que si no es du a terme aquesta execució pressupostària, traurem tota la importància i la despesa tan important que hem fet amb el Pont de París, anava a dir el *mote* que s'utilitza per aquí, i no hagués estat correcte-, i el túnel del Pont Pla.

És per això, Senyors, que els hi demano que ens votin aquesta esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Font per la seva exposició.

Hi ha alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Enric Tarrado, en representació de CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Per decret del 5 d'octubre del 2005 el Govern va autoritzar un avenç de fons relatiu a diverses partides pressupostàries per a poder fer front a despeses de funcionament i d'inversió de diversos ministeris. A la vegada, es va sol·licitar la corresponent aprovació d'un suplement de crèdit, que és el que ara ens toca examinar en sessió plenària del Consell General.

Cal dir que el suplement de crèdit derivat de l'avenç de fons autoritzat pel Govern supera els 9.000.000 d'euros. Es tracta, doncs, d'una quantitat força important en relació amb les magnituds que defineixen els pressupostos de l'Estat. En aquest sentit, costa entendre com totes les despeses tant de funcionament com d'inversió que aquí s'hi inclouen no van estar previstes en el pressupost per a l'any 2005. Des de CDA + Segle XXI no podem compartir aquesta manca de previsió. El cert és que si els particulars, a casa nostra, actuéssim amb aquests criteris de gestió, els bancs probablement estarien força contents, però les nostres economies privades ho passarien més que malament.

I si al nostre grup parlamentari li costa d'entendre la sol·licitud d'un suplement de crèdit tan rellevant,

també constatem que al Govern li costa explicar-lo i justificar-lo. Ja entenem que amb l'esmentat avenç de fons s'han de fer front a diferents obligacions, algunes d'elles difícilment eludibles. El que no arribem a entendre és la raó per la qual aquestes obligacions no estaven pressupostades. Una raó que només pot estar fonamentada en una gestió deficient, derivada d'una previsió també deficient. Sembla clar que el seu Govern, Sr. Pintat, ha heretat un problema provinent de l'anterior Govern.

Volem ara recordar que en aquesta legislatura governa el mateix partit polític que en l'anterior: el Partit Liberal d'Andorra. Cal reconèixer, en aquest aspecte, una continuïtat. Volem, paral·lelament, expressar el nostre desig que les polítiques que farà el seu Govern, Sr. Pintat, siguin, en molts aspectes, diferents de les de l'anterior Govern. Això, sens dubte, ens facilitaria les coses a tots plegats i, el que és més important, el país ho agrairia.

Ja vam explicar, en la Sessió d'investidura, que estàvem disposats a proporcionar estabilitat i governabilitat a la legislatura. I aquest continua sent el nostre compromís. Un compromís, però, que no pot passar per assumir, sense més i de forma indiscriminada, tota l'acció del Govern (sense haver discutit i consensuat prèviament les polítiques que ens semblen adequades). I que, encara menys, pot passar per assumir l'herència, en alguns casos força feixuga, del Govern anterior. Volem reiterar que la manca de previsió que hi ha darrera d'aquest crèdit extraordinari està originat per mancances que tenen el seu origen en l'acció de Govern duta a terme en l'anterior legislatura, i amb les que CDA + Segle XXI res hi té a veure. Esperem que tot plegat els hagi servit d'exemple de com no ha de ser un bon exercici de previsió pressupostària, i que d'aquí un any no ens tornem a trobar examinant en sessió plenària del Consell General un altre suplement de crèdit de similars característiques.

D'altra banda, som conscients que el Govern ha presentat a aprovació el present suplement de crèdit per tal d'evitar que l'Administració pública pugui tenir problemes per a finançar determinats serveis i inversions, i per a fer front a determinades obligacions.

I és en aquest sentit que atribuïm al Govern un cert marge de confiança.

Per tot el que acabem d'expressar, hem optat per abstenir-nos en la votació del crèdit extraordinari que ara es discuteix.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies per la seva exposició.

Sr. Jaume Serra, en representació del Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Avui debatem una esmena a la totalitat amb retorn del Projecte de Llei al Govern, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de Llei de suplement de crèdit per finançar despeses de funcionament i d'inversió diverses dels ministeris de Presidència del Govern; d'Urbanisme i Ordenament Territorial; de Finances; de Justícia i Interior; de Salut, Benestar Social i Família, d'Economia; d'Educació i Formació Professional; d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca; i d'Esports i Voluntariat pels conceptes que estan explicats en tot l'articulat que acompanya.

Bé, jo he agrait molt la intervenció del meu company Font en no detallar tots aquests articles, i només fer esment a alguns d'ells, perquè és feixuc, n'hi ha molts, té raó. Però sí que estan resumits en tres grans conceptes. Hi ha despeses de béns corrents, despeses de transferències corrents i despeses d'inversió real. I efectivament n'hi ha molts.

Ara, jo veig que vostè fa una desqualificació global d'aquest tema en el moment en què vostè l'està esmenant en la seva totalitat. Jo, com vostè, jo no puc compartir, i el Grup Parlamentari Liberal no pot compartir aquesta opinió, i no acceptarà la seva proposta. Entenem que per diferents motius. I ara li explicaré quins són aquests motius.

Primer. A veure, i vostè ho ha reconegut abans. El Projecte de Llei dóna compliment a l'establert. És a dir a l'establert en la Llei general de finances. És a dir, el Govern està complint la Llei amb aquesta proposta, per altra banda, en la nostra opinió, aquesta modificació i ampliació de crèdit s'emmarca en un funcionament normal d'una gestió pressupostària. Com la seva paraula indica, Sr. Font, pressupost significa pressuposar. És a dir, no es poden conèixer amb precisió absoluta quins són els ingressos i despeses que es provoquen, i el dia a dia concretitza i reconeix, a vegades, coses que a voltes són imprevisibles.

A veure, no sé si convindrà amb mi que és necessari modificar i ampliar crèdits pressupostaris? L'acció del Govern i el compliment d'aquesta acció de Govern així ens ho exigeix. I és més, el nostre ordenament jurídic també ho reconeix així, i estableix quins són els límits percentuals, de quin és l'estat de despeses

per establir els nomenats avançaments de fons. Els estableix en un 5%.

En aquest cas, en el cas que avui estem analitzant, no s'assoleix aquesta xifra. Es queda per sota d'aquests límits. Vostè ja ho ha dit abans, estan al voltant del 3%. Repeteixo, està per sota l'establert a la llei. És més, de fet es queda en el 60% del que podríem fer, no?

Lamento no compartir la seva opinió, i nosaltres no recolzarem aquesta esmena a la totalitat.

Per altra banda, hi ha coses de les quals m'he n'alegro, i que és que vostè reconeix que s'està complint la llei. És a dir, que no hi ha obligació lleial, de fer una llei per cada un dels diferents epígrafs. Jo ho he dit abans, que les transferències estan dins del nostre ordenament.

Per altra banda, no estic tampoc tant d'acord amb vostè quan fa referència a crèdits descomunals i a xifres descomunals. A veure, el descomunal o no descomunal a vegades és un tema de proporcionalitat. Hi ha gent que s'ha ofegat amb un llac de mig metre de mitjana d'alçada. El problema és que les coses s'han de referenciar potser en alguna cosa. És a dir, si jo em menjo un pollastre i vostè no se'n menja cap, si fem la mitjana, ens n'hem menjat la meitat cada un. És clar, això a vegades, les coses tenen una magnitud en funció de la seva referència. Parlar unitàriament de segons quines quantitats aquestes poden semblar desorbitants, però quan es col·loquen en el marc global d'un pressupost, no és tan gran.

(Se sent malament)

No sé que passa...

El Sr. síndic general:

Pot parar-ho i tornar a engegar?

El Sr. Jaume Serra:

Ara?

No funciona, se sent malament. No funciona, és igual.

Bé, de totes maneres estic acabant Sr. síndic.

Els elements se m'han tornat en contra, eh?

Bé, per altra banda, Sr. Font, m'alegro que no estigui d'acord amb el Govern, si hi estigués, francament estaria preocupat. Això també li volia dir. Amb això em reconforta, que no estigui d'acord amb el Govern em reconforta.

Res més. Des del Grup Liberal considerem que la proposta que fa el Govern s'ha de tenir en compte, i per tant, votarem no a la seva esmena a la totalitat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies per la seva intervenció.

Pel Govern hi ha alguna intervenció?

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Només intentaré ser molt breu i no entrar una per una amb les al·legacions del Sr. Font.

Només dir que quan jo em vaig presentar a la Comissió de Finances, ja vaig avançar que entraria un crèdit extraordinari, i que aquest avenç de fons de suplement de crèdit seria una única peça en la qual s'inclourien totes les partides.

Òbviament si ho haguéssim fet al revés i ho haguéssim anat entrant projecte de llei per projecte de llei, vostès ara estarien dient el revés. Que no hem fet la feina ben feta, que el que havíem d'haver fet és mirar-ho tot, i poder preveure tot el que eren les despeses d'aquí a finals d'any. Encertar una acció de Govern amb l'oposició sempre és difícil, jo diria pràcticament impossible.

I per últim, reafirmar un suplement de crèdit, com és el cas d'un 2,92%, forma part del que és una gestió pressupostària, jo diria, normal i corrent, que nosaltres ho veiem així, des del Govern, òbviament, però jo diria que fins i tot gent del seu propi partit que ocupa càrrecs comunals, també ho veuen igual que nosaltres, ja que apliquen suplementes de crèdits, suplementes de crèdit i crèdits extraordinaris, per un total del 29% del seu pressupost.

Per tant, també ho deuen veure com un tema bastant normal que el pressupost sigui una eina viva. Nosaltres estem parlant en aquest cas només d'un 2,9%.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, per part dels grups parlamentaris?

Sr. Jordi Font, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer replicaré al company parlamentari. Ell ja ho ha dit, però ho recalco. He començat per dir que vostè deia que si hagués estat més operatiu separar-lo

o no. Ja ho he dit jo també, això. Hagués estat, en tot cas, més clarificador per a l'opinió pública, i hi hagués hagut menys barreja de conceptes.

Vostè ha dit que pressupostar és preveure... no perdó... ha dit que ... jo el que volia afegir és que el que vostè ha dit que era pressupostar era pressuposar, però també s'ha de fer una quantitat de previsió. I jo penso que amb partides que es desborden d'aquestes quantitats tan importants, -perquè no m'he entretingut a calcular el percentatge del que representen aquestes partides, dos mil i escaig la gasolina, l'electricitat, amb valors percentuals-; perquè vostè, també, ha volgut aquí explicar-nos allò de la proporcionalitat i dels percentatges, però és clar, de forma global és una cosa, però si agaféssim, -això també ho sabem fer nosaltres, els socialdemòcrates, una miqueta-, si agafem els percentatges, que aquestes partides representen sobre les dotacions pressupostàries específiques d'aquella partida, segurament no estem dintre del 3%, i és per això que les d'avui he de posar-hi èmfasi i recalcar-les.

Per una altra banda estic content perquè he reconfortat el meu company liberal amb la forma que he tingut d'oposar-me a l'acció del Govern.

Una cosa que també voldria dir que és, -afegint una miqueta més de precisió amb el que estava dient dels percentatges-, és que, evidentment, un pressupost no pot ser una eina precisa i absoluta, però una cosa és la precisió absoluta que jo no la demano tampoc, i l'altra cosa és la imprecisió total i absoluta.

Perquè amb la història dels carburants he dit que això representava de l'ordre de 800.000 litres, penso que no vaig errar. Però, no sé quin deu ser el consum global del país, però 800.000 litres tots els que aquí tenim alguna relació, o perquè hem de pagar la calefacció, o perquè alguns de vosaltres venen gasoil, sabeu ben bé del que estem parlant, no?

Per una altra banda, el Sr. ministre ha dit que ell ens havia avisat que presentaria un crèdit global. Jo no he dit en cap moment que el que vostè hagi fet ens hagi creat un efecte sorpresa. No. El que he dit és el meu criteri sobre la forma en què vostè ho ha presentat. I jo el que penso és que allà on va vostè molt lluny, és en pressuposar que l'explicació que jo he donat, -que hagués pogut, segurament, ser més clarificador-; i al no fer-ho d'aquesta manera, vostè diu que si vostè ho hagués fet d'aquesta manera pressuposa que jo llavors hagués dit el contrari.

Penso que no estem aquí per pressuposar, perquè jo el que sí li hagués demanat és que en algunes partides, vostè, justament, hagués hagut de fer el contrari. La prova d'això és que, per exemple, he mencionat una actitud del ministre, -el seu

company-, per organitzar un simposi de túnels, i més que res m'ha cridat l'atenció perquè estava dins d'aquest conglomerat de crèdits. Però no fa gaire estona n'hem votat un per un altre simposi d'una altra mena, però com que era una acció específica i tal, doncs, possiblement nosaltres no hi hem vist cap infortuni en la qüestió.

Res més. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, algun altre grup parlamentari vol intervenir?

Sí, pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Bé, per contestar al meu company Font.

Veig que més o menys tots compartim aquí que el pressupost és una eina, no és paraula de Déu, -per fer una expressió col·loquial-, sinó que és una eina que és la referència d'actuació i que ens trobarem en molts casos davant de situacions que faran que el que s'havia previst o pressupostat no es pogués aconseguir.

Torno a repetir una miqueta l'argument que ja he dit abans. De fet el nostre ordenament jurídic així ho reconeix, i en el seu títol quart, -crec-, de la Llei general de finances públiques, fa esment a això, que és ampliació i modificació de crèdits, per tant... no el títol quart, i són els articles del 23 i més. Efectivament ja es fa esment a aquest tema. És a dir, que ja es dona per pressuposat que es produiran aquestes coses. I emmarca clarament quins són aquests límits. Això sí que ho fa, estableix un límit d'un 5%. Escolti, més enllà d'un 5%, potser, és el que no estem disposats a assumir tots plegats.

Per altra banda, i li contesto perquè, -i no m'ho prenc com una cosa directa-, però m'ha dit que els venedors de gas-oil, jo en venc. Clar, no cal ser venedor de gas-oil per saber el que hi ha aquí a Andorra. Cada mes, en el Butlletí de Conjuntura surt publicat el volum total de vendes de gas-oil de calefacció d'Andorra. Vostès el reben, tots els consellers el rebem a final de mes, per tant no cal dir-ho. És a dir, aquesta informació està a l'abast i és pública. En aquest cas jo no faig servir cap informació que no puguin conèixer tots vostès.

És a dir, no crec que s'hagi aportat res més de nou amb el que s'ha dit. Nosaltres diem el que ja hem dit fins ara. Considerem que la gestió pressupostària té aquest component dinàmic que obliga a establir aquests avançaments de fons. Que vostè pot estar d'acord o no sobre el fons dels temes i que puc entendre perfectament, i entenc que jo estigui en

contra, només faltaria. Li he dit que em preocuparia molt que hi estès d'acord.

Res més. Em reafirmo en la meua opinió. Votarem no a l'esmena a la totalitat presentada i res més.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Govern vol intervenir algú?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs si no hi ha cap més intervenció passarem a la votació de l'esmena.

En aquest cas, sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena, i per tant aprovació del Projecte de Llei de suplement de crèdit.

Sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena.

Si no hi ha cap dubte, Sr. secretari general, si voleu procedir a la votació?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de Sindicatura, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

14 no, 12 sí; i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, queda desestimada l'esmena, i atès que no s'hi ha presentat esmena a l'articulat, declaro aprovat el Projecte de llei.

Abans de continuar amb la sessió, l'aixecarem durant 10 minuts i continuarem. Suspenem la sessió durant 10 minuts.

(Són les 18.15h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.35h)

Reprenem, doncs, la sessió. Continuarem amb el punt número 17.

17- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 35/2005, del 9 de novembre.

El Govern no hi ha presentat criteri.

En representació del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI i el Grup Parlamentari Liberal que han presentat la Proposició de llei intervé la Sra. Conxita Marsol.

Teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Aquesta Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, de 3 de setembre de 1993, la presa en consideració de la qual ara examinem, i que hem entrat a tràmit parlamentari conjuntament els grups parlamentaris CDA + Segle XXI i Liberal, neix de la necessitat d'establir 12 anys després de l'aprovació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional i de la instal·lació del Tribunal, un sistema definitiu de designació del seu president.

Tal com diu l'exposició de motius de la Proposició de llei, la Constitució fixa que el Tribunal Constitucional és presidit per un mandat de dos anys, per aquell dels seus membres el que correspongui per torn rotatori.

El primer president del Tribunal Constitucional va accedir al càrrec per sorteig en base al que determina la disposició transitòria primera de la Llei qualificada, sense tenir, com és obvi, experiència en el funcionament d'aquesta institució. En aquell moment no era possible una altra fórmula, ja que tots els magistrats es trobaven en la mateixa situació. Avui això ha canviat.

Amb la finalització del càrrec del darrer dels quatre magistrats inicials, finalitza el període transitori que preveia la Llei, i creiem que és el moment de regular i racionalitzar la successió a la presidència d'aquest Tribunal d'una manera definitiva, i eliminar, així, l'anomalia que produïa el fet que cada vuit anys, necessàriament, el Tribunal hagi de ser presidit per un magistrat entrant sense experiència en el càrrec.

Per això hem cregut convenient buscar una fórmula, que respectant l'esperit de la Constitució i de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, estableixi un sistema de torn rotatori fix per aquesta presidència.

La fórmula que presentem, mitjançant aquesta Proposició de llei qualificada, és la d'atribuir al magistrat entrant la vicepresidència del Tribunal Constitucional, i aquest mateix magistrat esdevindrà, complint l'article 28.2 de la Llei qualificada, president després de dos anys de familiarització amb el Tribunal, i podrà exercir, així, amb més facilitat les funcions d'organització, de gestió i de representació que li són atribuïdes al president.

Així mateix, aquesta Proposició de llei pretén regular les actuacions a nivell de successió en el càrrec, en les quals el president o el vicepresident es vegin obligats a cessar definitivament en llurs funcions abans de la finalització del seu mandat.

Com a resum, dir que amb aquesta Proposició de llei es pretén introduir una modificació al punt 2 de l'article 26 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, per tal d'aconseguir establir un sistema racional que permeti que el càrrec de president recaigui en el magistrat amb experiència i coneixement administratiu del Tribunal.

Així mateix, i aprofitant aquesta modificació, es proposa la derogació de la disposició transitòria primera, les dues altres disposicions transitòries relatives al mandat dels primers magistrats, i a les primeres designacions de secretari i de l'oficial lletrat, per no ser ja necessàries.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Jaume Bartumeu, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo crec que convindria fer unes quantes puntualitzacions.

Primera. El nostre grup parlamentari no veu per enlloc aquesta necessitat de fixar definitivament, -és la paraula que he sentit-, el procediment d'elecció. Com si fins ara no estès fixat. Està fixat i ben fixat.

El problema és que el ha passat amb aquesta Proposició de Llei i que convé que ho deixem clarament assentat aquí en sessió pública, és l'inici de la proposició en si, no? És a dir, la pregunta que faig i que contesto jo mateix, és dir: qui s'ha adonat d'aquesta qüestió que podia generar una certa situació de falta d'experiència en la designació del president? Hem sigut els grups parlamentaris? No. No hem sigut els grups parlamentaris. Ho hem de reconèixer. I el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no li cau cap anell per reconèixer-ho.

Aquesta és una Proposició de Llei que ens ha vingut suggerida, induïda i reiteradament sol·licitada pel Tribunal Constitucional als tres grups parlamentaris d'aquesta legislatura. És més, el president del Tribunal Constitucional ja va enviar un informe a l'anterior legislatura que el va tractar la Comissió Permanent.

Aquesta és l'explicació de la gènesi d'aquesta situació. Per tant, la paternitat del text que avui es demana que sigui admès a tràmit, no és dels grups parlamentaris que la signen, com tampoc hauria estat del Grup Parlamentari Socialdemòcrata si s'hi hagués afegit. I després explicaré per què no hi ha la nostra firma, sinó que és del mateix Tribunal Constitucional, que en reiterada insistència ens ha perseguit educadament, però perseguit, perquè es presentés aquest text.

Jo crec que convé que així ens situem ben bé on passem en aquesta qüestió.

Aquesta és una qüestió tan urgent? El Grup Parlamentari Socialdemòcrata considerava i considera que no.

Per què el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no l'ha signat? Doncs, molt senzillament, perquè una qüestió que ha de ser institucional, abans el company Enric Tarrado feia referència a la necessitat de treballar en consens en matèries com les que afecten

el bloc de constitucionalitat, -he entès jo que ell hi feia al·lusió, i especialment en la designació d'un magistrat-, doncs, jo diria que, tant o més, s'ha de seguir el mateix criteri en la modificació d'una llei que forma part del paquet de constitucionalitat de les lleis del 93.

I no s'ha volgut fer així, perquè en una roda de premsa, la presidència del Grup Parlamentari Liberal es va atribuir una paternitat, com ara estava fent gairebé fa un moment, d'una iniciativa que no li corresponia, que només es podia fer en l'esperit d'aquells que la suggerien i la demanaven amb insistència, que és el Tribunal Constitucional. Des del consens de totes les forces polítiques, i nosaltres vam veure bocabadats com una força parlamentària es pretenia atribuir la paternitat d'una llei que no hauria d'haver sortit del bloc de constitucionalitat.

Això explica aquí públicament per què nosaltres no vam signar aquest text. Perquè per molt que es facin discursos sobre que s'ha entès el missatge, després el que es vol fer és atribuir-se paternitats que no corresponen.

En definitiva, lamentable inici de legislatura en trepitjar una qüestió de bloc de constitucionalitat des del partidisme més poc assenyat, que no va permetre que nosaltres firméssim aquesta Llei, però que no ens impedirà de votar-hi favorablement, tot i que insisteixo no hi veiem ni la urgència ni l'extrema necessitat.

Però en tot cas, nosaltres donarem el nostre assentiment a aquest text.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per part del Govern hi ha alguna intervenció?

Per part dels grups parlamentaris?

Sr. Enric Tarrado, pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Per contestar al company Jaume Bartumeu, jo també voldria deixar clar que, des del nostre grup parlamentari no pretenem tenir cap paternitat amb aquest text. Nosaltres des del primer moment... no, però vull dir que quedi clar, no dic que el Sr. Bartumeu ens ho hagi dit a nosaltres, no? Però des d'un primer moment vam estar d'acord amb treballar en el sentit de la modificació d'aquesta Llei del Tribunal Constitucional, perquè era una demanda, com ha ben dit el Sr. Jaume Bartumeu, una demanda del Tribunal Constitucional. I vam entendre des del

primer moment que si això podia facilitar el funcionament, doncs, era una cosa que teníem de participar-hi i de tirar-ho endavant.

Lamento que no s'hagués firmat pels tres grups parlamentaris en el seu moment, perquè crec que és una cosa que, com he dit abans en la intervenció d'un altre tema, doncs, són coses institucionals, i crec que hem de tenir l'acord de la unanimitat d'aquesta Cambra.

I espero que en un futur, temes que puguin anar sorgint així, es puguin resoldre, doncs, per unanimitat, i se li doni el caire i el respecte que es deu a la institució.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sra. Conxita Marsol, pel Grup Parlamentari Liberal.

La Sra. Conxita Marsol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Com bé ha dit el Sr. Jaume Bartumeu, aquesta és una iniciativa que ens va arribar als tres grups parlamentaris, a demanda del Tribunal Constitucional, concretament del president del Tribunal Constitucional, perquè ells van constatar que tenien unes dificultats, a que el president que ara pogués sortir com a conseqüència de la finalització en el càrrec del darrer dels magistrats que hi havia des de l'època inicial de constitució d'aquest Tribunal, ara era el moment d'aportar aquesta modificació que permetés que el nou president que entrés tingués una experiència, com a mínim, de dos anys en el càrrec de vicepresident, i això fes que conegués el funcionament del Tribunal.

Nosaltres vam valorar aquesta proposta positiva. Vam considerar que era correcta, i a demanda d'aquest Tribunal.

És cert que nosaltres no ens volem, tampoc, assumir la paternitat d'aquesta Proposició de Llei. Nosaltres, com a grup parlamentari, des del mes de juliol, vam parlar amb tots els grups parlamentaris per tal de presentar-la conjuntament. I així es va fer. Va haver-hi uns contactes amb els grups parlamentaris des del mes de juliol, a demanda d'aquest Tribunal.

És cert que en una roda de premsa vam manifestar l'opinió del Grup Parlamentari Liberal respecte a la proposició o a la proposta que havia fet el Tribunal, que nosaltres no la valoràvem positivament, vam manifestar concretament, i vam dir que des del grup parlamentari la vèiem bé, i que estàvem disposats a

formar part de l'entrada conjunta per part dels tres grups parlamentaris d'aquesta Proposició de Llei.

Aquesta és la meua explicació al respecte.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí alguna altra intervenció?

Sr. Jaume Bartumeu pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Jaume Bartumeu:

No, una simple precisió perquè aquestes qüestions val la pena que quedin ben assentades al Diari de sessions. Es podria interpretar del que ara acaba de dir la presidenta del Grup Parlamentari Liberal, que les seves manifestacions eren en adhesió o amb voluntat de compartir una proposició que hagués fet pública el Tribunal Constitucional. Fins al moment en què el Grup Parlamentari Liberal no fa la roda de premsa, aquesta qüestió no és pública, perquè el Tribunal Constitucional s'ha limitat a fer el que li tocava, que és enviar-ho aquí al Sr. síndic. Per tant, l'adhesió que es fa és amb intent de capitalització política, i per tant, repeteixo el que he dit, i no vull fer més polèmica.

El Sr. síndic general:

Per part del Govern hi ha alguna intervenció?

Per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sra. Conxita Marsol.

La Sra. Conxita Marsol:

Jo em repeteixo amb les meves paraules, és a dir que nosaltres sempre hem manifestat... clar que no ho havia fet públic el Tribunal Constitucional, nosaltres només vam fer públic que havíem valorat aquesta demanda, que mai el Tribunal Constitucional ens havia dit que no la podíem fer pública; i que des del grup parlamentari la vèiem bé, i que pensàvem que la teníem d'haver entrat perquè és el que pensàvem de bon començament, conjuntament els tres grups i amb aquesta voluntat vam treballar des de l'inici.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions, si no hi ha cap objecció, també proposaria en aquest cas, l'aprovació per assentiment de la Proposta, entenent

que la proposta és obrir un període de 15 dies per poder presentar esmenes que ja no podran ser a la totalitat, sinó a l'articulat.

Doncs, queda presa en consideració la Proposició de llei.

Passarem al punt número 18.

18- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació puntual de la Llei de creació del fons andorrà de garantia d'automòbils i de la Llei del Codi de la circulació.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 35/2005, del 9 de novembre.

El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 37/2005, del 7 de desembre.

Intervé per llegir el criteri del Govern el Sr. Joel Font, ministre d'Economia, teniu la paraula.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Criteri del Govern sobre la Proposició de llei de modificació puntual de la Llei de creació del Fons Andorrà de Garantia d'Automòbils i de la Llei del Codi de la circulació.

El Govern ha examinat la Proposició de llei de modificació puntual de la Llei de creació del Fons Andorrà de Garantia d'Automòbils i de la Llei del Codi de la circulació presentada conjuntament pel Grup Parlamentari Liberal i pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI en data 2 de novembre del 2005 i publicada al *Butlletí del Consell General* núm. 33/2005, del 9 de novembre del 2005, i d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General manifesta el criteri següent:

Tal com es desprèn de l'exposició de motius de la Proposició de llei sotmesa a la consideració del Consell General, la modificació dels paràgrafs tercer i quart de l'article 138.1 de la Llei del Codi de la circulació, del 10 de juny de 1999, constitueix: d'una part, una conseqüència derivada de l'adhesió de l'Oficina Andorrana d'Entitats d'Assegurança d'Automòbil a l'annex III del Reglament General (Conveni multilateral de garanties) a l'Assemblea General del Consell de *Bureaux* que es va celebrar a Varsòvia (Polònia) els dies 26 i 27 de maig del 2005; d'altra part, la necessitat d'adaptar l'assegurança obligatòria dels vehicles automòbils matriculats a Andorra als límits comunament acceptats als països del nostre entorn.

La modificació del paràgraf tercer de l'article 138.1 de la Llei del Codi de la circulació continguda en la Proposició de llei comporta la substitució de l'exigència de responsabilitat il·limitada de l'assegurança obligatòria anual de vehicles automòbils matriculats al Principat d'Andorra que ha de cobrir, com a mínim, els danys a tercers i ocupants, i que es limita a la quantitat de 50.000.000 d'euros per sinistre.

Aquesta limitació quantitativa és coherent amb la pràctica seguida a gairebé tots els països de l'espai europeu, en què l'assegurança d'aquest tipus de responsabilitat és de caràcter limitat, com ho assenyalen també algunes directives del Parlament Europeu i del Consell sobre l'assegurança de la responsabilitat civil de vehicles automòbils.

Efectivament, la normativa comparada situa en la xifra màxima de 50.000.000 d'euros per sinistre el límit de responsabilitat en aquests supòsits, fins al punt que es pot afirmar que aquesta xifra constitueix ja un estàndard a la Unió Europea. De fet, l'exigència del caràcter il·limitat de l'assegurança comporta avui la impossibilitat pràctica de reassegurar el risc per les companyies o delegacions d'assegurances que operen al Principat d'Andorra en aquesta branca d'assegurança obligatòria, amb la distorsió sistèmica que el manteniment d'aquesta exigència legal comportaria (que actualment es pot titllar d'anòmala en termes de normativa comparada).

La modificació del paràgraf quart de l'article 138.1 de la Llei del Codi de la circulació és una conseqüència derivada de l'adhesió del *Bureau* Andorra a l'annex III del Reglament general (Conveni multilateral de garanties) del Consell de *Bureaux*; adhesió que l'Oficina Andorrana d'Entitats d'Assegurança d'Automòbil (*Bureau* Andorra) formalitzà en exercici de les funcions que l'article 2 de la Llei de la seva creació li atribueix, prèvia valoració favorable del Govern.

Doncs amb l'aplicació de l'annex III del Reglament general (Conveni multilateral de garanties) del Consell de *Bureaux*, el "Certificat internacional d'assegurança" o "Carta verda" a què es referia fins ara el paràgraf quart de l'article 138.1 de la Llei del Codi de la circulació queda desplaçat, perquè d'acord amb l'annex III del Reglament general del Consell de *Bureaux*, l'assegurança del vehicle automòbil, sigui quina sigui la seva classe, s'acredita directament mitjançant la presentació del comprovant de l'assegurança, el que comporta la necessitat de suprimir l'obligació de presentar la corresponent carta verda que la Llei del Codi de la circulació del Principat d'Andorra establia pel que fa als vehicles automòbils no matriculats a Andorra.

La modificació puntual de la Llei de creació del Fons Andorrà de Garantia d'Automòbils, del 4 de novembre de 1993, és també -en certa manera- una conseqüència de l'adhesió, perquè tal com han assenyalat conjuntament el Fons Andorrà de Garantia d'Automòbils i l'Oficina Andorrana d'Entitats d'Assegurança d'Automòbil (*Bureau Andorra*), l'adhesió del *Bureau Andorra* a l'annex III del Reglament general (Conveni multilateral de garanties) del Consell de *Bureaux* comporta, entre altres aspectes, l'alleugeriment de la cobertura dels danys, materials o corporals, que hauria d'indemnitzar subsidiàriament el Fons Andorrà de Garantia d'Automòbils segons la Llei de la seva creació.

De manera que constitueix en efecte una justa contrapartida per l'alliberament del Fons de determinades obligacions indemnitzatòries que a partir de l'adhesió a l'annex III del Reglament general (Conveni multilateral de garanties) del Consell de *Bureaux* recauen directament sobre el *Bureau Andorra*, que el Fons (que és una entitat de dret públic del mateix sector d'activitat econòmica que el *Bureau Andorra*) assumeixi, amb els recursos econòmics que la Llei li confereix, el pagament de la prima de reassurance -i en el seu cas de la franquícia- que el *Bureau Andorra* ha subscrit per poder complir amb les obligacions derivades de l'adhesió; assumpció d'obligacions per part del *Bureau Andorra* que el Fons en surt directament beneficiat i que altrament caldria repercutir a l'assegurat amb el corresponent increment del cost de les primes d'assegurança.

Així ho permet l'article 14, lletra g), de la Llei de creació de l'Oficina Andorrana d'Entitats d'Assegurança d'Automòbil, del 4 de novembre de 1993, segons el qual l'Oficina Andorrana es finança -entre altres aportacions- mitjançant *qualsevol altra aportació d'acord amb la legislació vigent*.

Tanmateix, el Govern considera que seria procedent demanar a la comissió que entengui del text millores del Codi de la circulació en altres aspectes que el Govern vol potenciar, i que podrien merèixer l'atenció dels grups parlamentaris, per assolir objectius prioritaris més enllà del que és objecte de la pura exposició del criteri del Govern.

El Govern pensa en la implantació en el Codi de la circulació de l'educació viària a les escoles o altres aspectes peremptoris que considera cabdals.

Per tot l'exposat el Govern considera encertada la Proposició de Llei de modificació puntual de la Llei de creació del Fons Andorrà de Garantia d'Automòbils i de la Llei del Codi de la circulació presentada conjuntament pel Grup Parlamentari

Liberal i pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, i manifesta el seu criteri favorable.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre pel seu exposat.

A continuació té la paraula, en representació del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI i Grup Parlamentari Liberal que han presentat la Proposició de Llei, la Sra. Font. Teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Estem ara examinant la Proposició de Llei de modificació puntual de la Llei de creació del fons andorrà de garantia d'automòbils i de la Llei del Codi de la circulació, una Proposició de Llei que el nostre grup parlamentari ha entrat conjuntament amb el Grup Parlamentari Liberal.

Per tal d'emmarcar la consideració d'aquesta Proposició de Llei, cal recordar que el 30 de març del 2005, l'Oficina Andorrana d'Entitats d'Assegurances d'Automòbil va aprovar l'adhesió del *Bureau Andorra* a l'annex III del Reglament general (Conveni multilateral de garanties), a l'assemblea general del Consell de *Bureau* que es va celebrar a Varsòvia els dies 26 i 27 de maig del 2005.

Amb aquesta adhesió, el "Certificat internacional d'assegurança" (també conegut com a Carta verda) ha quedat obsolet, ja que a partir d'ara l'assegurança d'automòbil s'haurà d'acreditar mitjançant la presentació del comprovant de l'assegurança. Per tant, d'entrada, cal suprimir l'obligació de presentar la carta verda que estableix la Llei del Codi de la circulació pel que fa als vehicles no matriculats a Andorra.

A més, tal com s'explica en l'exposició de motius de la Proposició de Llei que ara considerem, cal tenir en compte que el redactat avui vigent de la Llei del Codi de la circulació estableix l'exigència de responsabilitat il·limitada en relació amb l'assegurança obligatòria dels vehicles matriculats a Andorra, que ha de cobrir com a mínim els danys a tercers i a ocupants. En canvi, en gairebé tots els països de l'espai europeu aquesta responsabilitat és limitada. Aquesta contradicció entre el nostre ordenament jurídic i l'europeu provoca la impossibilitat de reassurar el risc per les companyies o delegacions d'assegurances que operen a Andorra. Per tant, sembla raonable modificar la Llei del Codi de la circulació, i establir el criteri de responsabilitat limitada.

Per altra part, l'esmentada adhesió del *Bureau* Andorra a l'annex III del Reglament general del Consell de *Bureaux* comporta també l'alleugeriment de la cobertura dels danys que havia d'indemnitzar subsidiàriament el Fons Andorrà de Garantia d'Automòbils, d'acord amb la Llei que el va crear. És per això que ha semblat adequat establir la següent contrapartida: que el Fons assumeixi, amb els superiors recursos econòmics que la Llei li atorga, el pagament de la prima de reassurança -i si s'escau de la franquícia- que el *Bureau* Andorra ja ha hagut d'assumir en fer front a les obligacions derivades de l'esmentada adhesió.

Com es pot comprovar, i en resum, amb aquesta Proposició de Llei es pretén introduir algunes modificacions puntuals al nostre ordenament jurídic en matèria d'assegurances de vehicles automòbils; unes modificacions que tenen com a objectiu fer que la nostra regulació s'adapti a les normes d'Europa i, en conseqüència, evitar possibles contradiccions amb les esmentades normes que podrien repercutir negativament en l'assegurat i que podrien comportar problemes per a un sector tant important pel país com és el de les companyies d'assegurances.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, per part dels grups parlamentaris?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Ens trobem en una situació semblant al punt anterior de l'ordre del dia, diferent perquè no estem dins del bloc de constitucionalitat, però estem en un tema d'interès general de l'Estat.

El nostre grup parlamentari que comparteix la preocupació de l'Oficina andorrana i del Fons Andorrà va rebre, com el grup CDA + Segle XXI, la tramesa a través del representant del Grup Parlamentari Liberal a la Comissió de Finances, d'un document, d'un informe jurídic d'un advocat assessor del Govern el qual es plantejava, -estem parlant dels inicis de la legislatura-, es plantejava la necessitat de resoldre aquest problema que el Sr. ministre, reiterant la lectura del criteri del Govern que ja havíem llegit, i ara la companya Lurdes Font ens recordava.

Bé, a partir d'aquest, que és un tema que també es pot tractar des del més ampli consens, es va donar també una mena d'acceleració, ja que estem parlant

d'assegurances automòbils en la qüestió, a partir del moment nosaltres també ho podem entendre. Quan un es fixa l'obligació, -i nosaltres en això tenim més experiència que altres per fer una roda de premsa setmanal-, al final necessites dir alguna cosa, perquè sinó arribes allà i has de dir: "mireu avui no tinc res a dir".

I aleshores tens el risc polític d'agafar iniciatives abans d'hora. I aquí ens va passar com abans deia amb el tema del constitucional, també, ja hi va haver algú, -en aquest cas no és CDA + Segle XXI, igual que abans tampoc no ho era, sinó el Grup Liberal-, que de seguit va dir: "bé ara nosaltres tirem endavant aquesta iniciativa". Molt bé, doncs, ells l'han tirat endavant, s'atribueixen la paternitat d'un tema.

Faig aquesta intervenció perquè, a més a més, això ha anat més lluny en la utilització o instrumentalització política, perquè en la meua qualitat de president he hagut d'aclarir al president del FAGA i al president de l'Oficina, que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no solament no volia posar bastons a les rodes a aquesta iniciativa, sinó que la compartia i li donava suport.

Però, és clar, resulta que pel fet que no acceptem que el Grup Parlamentari Liberal ens fixi el calendari amb les seves rodes de premsa i, per tant, no volem signar una Proposició de Llei el dia i hora en la qual ells ens hi combinen o ens ho ordenen. Després hem de passar per ser els que estem retardant una iniciativa d'extrema urgència i necessitat.

Tal com vaig dir al president del FAGA i al president de l'Oficina, -i repeteixo avui aquí-, si tanta urgència hi havia, el Govern anterior, -no aquest, el Govern anterior-, potser podia haver fet els deures i haver-ho portat a tràmit legislatiu. Que nosaltres en l'anterior legislatura també hi hauríem donat suport com li'n donarem avui.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Doncs, per part dels grups parlamentaris?

Sra. Conxita Marsol pel Grup Parlamentari Liberal.

La Sra. Conxita Marsol:

Sí, és veritat, ens trobem en una situació similar com en l'anterior. Nosaltres també, al mes de juliol vam parlar amb els dos grups parlamentaris, és a dir entre els tres grups parlamentaris. No vam ordenar res. Vam demanar, si com estava si tots hi estàvem d'acord. Perquè a nosaltres també ens havia arribat aquesta demanda de les companyies d'assegurances i

de la FAGA, als efectes de fer aquestes modificacions en aquestes dues lleis, perquè es poguessin adaptar a les mateixes característiques que en la resta de països de la zona europea.

Aleshores, nosaltres com a grup parlamentari, -vull tornar a dir-, no vam ordenar res, vam demanar-ho, al mes de juliol. I després d'analitzar-ho en grup parlamentari, al cap d'uns mesos, si no recordo malament va ser durant mes de setembre. Després de no haver obtingut una contesta del Grup Parlamentari Socialdemòcrata sobre l'acord d'entrar-la conjuntament, vam informar a la premsa, en una roda de premsa que fem setmanalment, -és cert que no tenim tanta experiència, i intentem començar amb aquestes qüestions-, del que vàrem tractar en el grup parlamentari. I això és el que vam fer. I al grup parlamentari havíem tractat aquesta qüestió i havíem entès que podíem donar suport a aquesta demanda d'aquestes entitats, i entrar a tràmit aquesta Proposició de llei. I vull tornar a reiterar, de manera conjunta els tres grups parlamentaris.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sra. Lurdes Font, de Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, nosaltres va ser una demanda que ens va arribar a través del sector, i una vegada examinada ens va semblar suficientment important per tirar-la i entrar-la a tràmit al més ràpidament possible, qual cosa vam seguir.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Els grups parlamentaris tampoc?

Doncs, a la vista de les intervencions, si no hi ha cap objecció, també, proposaria en aquest cas l'aprovació per assentiment de la Proposta, prenent en consideració la Proposta de llei i obrint un període de 15 dies d'esmenes que només ho podran ser a l'articulat.

Doncs, es pren en consideració la Proposta.

Punt número 19.

19. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de l'article 5.2 de l'Estatut Orgànic de l'STA.

L'informe de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme ha estat publicat en el Butlletí número 37/2005, del 7 de desembre.

La Sra. Eva García Pastor, nomenada ponent per part de la Comissió exposa l'informe.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme, que tinc l'honor de presidir, ha examinat en el decurs de les reunions mantingudes el 29 de novembre i el 2 de desembre del 2005, el Projecte de llei de modificació de l'article 5.2 de l'Estatut orgànic de l'STA i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi han presentat deu esmenes per part del M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller del Grup Socialdemòcrata.

De les deu esmenes presentades, set esmenes s'han aprovat per unanimitat; dos esmenes s'han transaccionat per unanimitat i una esmena no ha estat aprovada.

També s'ha acordat per unanimitat posar un "guió" a l'inici dels paràgrafs que fan referència als membres que formen part del Consell d'Administració del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, per coherència amb l'estructura de les esmenes 3, 4, 5 i 6 que han estat aprovades per unanimitat, i per coherència amb l'estructura de l'esmena 7 que ha estat transaccionada per unanimitat.

Del resultat de la votació se'n desprèn l'informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Abans de finalitzar la ponència, voldria agrair als companys de la comissió la bona voluntat i el clima de diàleg i comunicació que s'ha mantingut al llarg d'aquesta tasca.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. García pel seu exposat.

Doncs, passaríem el torn als grups parlamentaris si hi ha intervencions?

El Sr. Enric Tarrado, pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI. Després passaríem al Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Sr. Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En relació amb el Projecte de Llei de modificació de l'estatut orgànic de l'STA -al qual no s'hi ha presentat cap esmena a la totalitat- volem expressar el nostre suport al mateix, recordant que en el debat en el si de la Comissió Legislativa es va arribar a un acord per unanimitat a nou de les deu esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Existeix, doncs, un grau de consens força elevat al voltant del text, com queda reflectit en l'informe de la ponència que acabem d'escoltar.

Podem ara esmentar que, a partir del que disposa l'esmentat Projecte de Llei, el Consell d'Administració de l'STA, quedarà constituït de la següent manera: el ministre competent en matèria de telecomunicacions; un director del ministeri competent en matèria de telecomunicacions designat pel ministre titular; un director del ministeri competent en matèria de finances designat també pel ministre titular; el director i el secretari general de l'STA i, finalment, dos tècnics especialistes en telecomunicacions, -un dels quals serà designat pel Govern i l'altre pel director general de l'STA. També és interessant remarcar que ha quedat exclosa la possibilitat que persones externes de l'STA puguin substituir membres del Consell d'Administració que hagin causat baixa definitiva.

Val a dir que el Projecte de Llei presentat pel Govern pretén dotar d'una major flexibilitat els criteris de constitució del Consell d'Administració de l'STA. I val a dir, també, que, a partir de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, de la feina efectuada per la Comissió Legislativa i del bon clima de treball que ha presidit l'activitat de la Comissió, el text, -segons el nostre criteri-, ha millorat notablement. Així doncs, només ens queda reiterar el nostre suport a l'esmentat text.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado per la seva aportació.

Sr. Francesc Casals pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Faré una intervenció pràcticament telegràfica, perquè ja s'ha dit tot el que hauria dit jo. Manifestar la satisfacció del nostre grup parlamentari pel fet que de les deu esmenes presentades, doncs, nou s'hagin integrat al text. Jo penso, tal com deia el Sr. Tarrado,

ara no és només amb un canvi de nomenclatura, sinó que realment el grau de qualificació i de responsabilitat dels membres del Consell d'Administració serà més elevat que el que era a l'origen. Per tant, la seva capacitat de decisió sobre la gestió imaginem que serà millor.

Això no hauria estat possible sense la bona predisposició de tota la resta de la Comissió, per tant, el grup parlamentari vol manifestar el seu agraïment, doncs, tant als consellers liberals, a la Sra. Eva García, al Sr. Daniel Mateu, com al representant del CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado, perquè l'actitud ha estat tan positiva. S'ha vist que en dos reunions de poca estona, doncs, ho hem enllestit.

Per tant, és una manera de treballar que ens satisfà i volia dir aquí personalment el que en pensava.

El Govern ara podrà fer els nomenaments que vulgui i dins de la més gran legalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern manifesta...

El Sr. síndic general:

Perdó, Sr. cap de Govern, perdoni que el talli, em recorda el secretari general que m'he saltat un torn de grups parlamentaris, i en aquest cas el liberal. La qual cosa demano excuses.

Sra. Eva García teniu la paraula.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

Des del punt de vista del Grup Parlamentari Liberal, el Projecte de Llei de modificació de l'article 5.2 de l'Estatut Orgànic de l'STA és necessari.

Som conscients que vivim un procés de modernització a tots els nivells, i per tant, les necessitats que l'Estatut orgànic responia en el moment de la seva signatura l'any 75 i de la seva darrera modificació l'any 94, estan lluny de les necessitats actuals.

En els anys 90 s'ocupaven exclusivament del servei de telefonia, quan en l'actualitat, els serveis que

ofereixen són més diversos i tecnològicament complexes, com ara: la transmissió de dades, Internet, i la transmissió de televisió i ràdio, entre altres. Som també conscients, que per agilitzar el funcionament i enfortir el Consell d'Administració i la presa de decisió d'aquest, és necessari comptar amb la participació i assessorament de persones amb un perfil tècnic adequat a cada tema i reconeguda experiència en el mateix.

Per tant, la voluntat del Grup Parlamentari Liberal, és que aquest Projecte de Llei prosperi i el nostre vot serà sí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies pel seu exposat Sra. Eva García.

Ara sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern simplement manifesta que agraeix les millores aportades per la comissió legislativa, i que també agraeix la diligència amb que s'ha portat aquest debat sobre aquesta modificació de l'article 5.2.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, si no hi ha cap objecció, a la vista de les intervencions, i si no hi ha objeccions, proposo, també, en aquest cas, l'aprovació per assentiment del Projecte de llei.

Doncs, a la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de llei.

Passarem al punt número 20.

20. Preguntes al Govern amb resposta oral:

Pregunta urgent amb resposta oral del Govern, presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 14 de desembre del 2005, relativa als abocadors de terres, (Reg. Núm. 1176).

Fou registrada amb el número 1176, i publicada en el Butlletí número 38/2005, del 14 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals Pantebre.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Havent transcorregut més de tres setmanes des que el Sr. cap de Govern va anunciar, que en quinze dies, faria pública la solució al problema de la manca d'abocadors de terres, es pregunta:

Quina és la solució que proposa el Govern per resoldre aquest problema?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Casals.

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Des que el Govern es va assabentar de l'existència d'aquest problema per la prohibició de baixar terra a Espanya a partir de finals d'any, vam prendre la primera mesura el 30 de novembre, que era la suspensió de les autoritzacions de residència i treball en el ram de la construcció.

Seguidament, el Govern d'ahir, va aprovar un reglament d'exportació de residus, que no és res més que desenvolupar la Llei de residus del 14 de desembre del 2004. També va aprovar un programa de gestió de terres, rocs, runes i residus de la construcció, de demolicions i enderrocaments.

Com a punt quart, s'ha creat una comissió mixta, entre comuns i Govern, de gestió i seguiment de tota aquesta problemàtica dels abocadors i de la seva gestió quotidiana.

També, el Govern ha negociat amb propietaris una sèrie de llocs per poder abocar terres en dos dimensions, una de millora de finques i l'altra fer-ho, senzillament, com a centres de transferència.

A més a més, disposem d'un nou abocador comunal, un tercer, que s'afegeix a l'abocador del Maià i a l'abocador de Comallemple, que és un que està situat a Sant Julià de Lòria.

Doncs, globalment, tenim a la disposició del país els abocadors necessaris perquè no comporti cap canvi amb el ritme de construcció i amb el ritme de transport de les runes i de les terres.

I per últim, el Govern treballa en una modificació molt més profunda amb els reglaments de construcció, en l'aspecte que, en un més llarg terme, es vol treballar amb unes directius de forma que en les futures unitats d'actuació hi hagi un equilibri entre el desmunt de terres i els ompliments. Que es recicli, almenys, la màxima quantitat possible, de forma que canviï la manera de tractar els desmunts amb una consideració de sostenibilitat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Pel torn de rèplica, Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquí hi ha una colla de mesures que vostè ens ha detallat. Algunes són a llarg termini, perquè quan canviarem les normes de construcció, el declivi de les terres, això és a llarg termini.

Jo, la meua pregunta és amb caràcter d'urgència, perquè quan vostè es va comprometre a trobar la solució, i estàvem al mig del problema. El problema és molt senzill: si el mes de gener, amb el mateix ritme que fins ara, podia continuar el trasllat de terres. Com deia avui mateix, tothom sap que parlàvem de tres o quatre cents camions diaris, no?

És clar, a llarg termini, bé, tots plegats haurem de buscar solucions. A mi el que em preocupa és que són aquests abocadors, particulars o comunals, perquè alguns d'ells, -perquè ho he vist al diari-, estan descrits com a centre de transferència. És clar, centre de transferència, si ho entenc bé, és un destí provisional d'aquella terra, però l'hi tenim una solució definitiva.

Per tant, no voldria dir que estem fent allò que fa un moment el Sr. Jordana deia que vostès no feien, que era que "qui dia passa any empeny", i empeny el problema més endavant. Però a la pràctica, la terra que no baixem a l'urgellet, si la deixem a un abocador de transferència aquí, a l'abril, al maig o a l'octubre l'haurem de tornar a baixar. I jo voldria saber si amb aquest pla, vostè té solucions, si hi ha alguna negociació en curs, si tenim probabilitats que algun dia ens deixin tornar a baixar, o si realment tenim la capacitat d'emmagatzemar de manera definitiva 400 camions de terra diaris a Andorra?

El Sr. síndic general:

Sí, cap de Govern té el seu torn de dúplica.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Del que es tractava és que el Govern donés resposta a una problemàtica concreta que era la prohibició del transport de terra a Catalunya, en aquest cas concret. Hem disposat d'una molt bona disposició d'una sèrie de propietaris que el que ens permet és gaudir d'una dotzena de llocs per abocar-hi terres, i una bona part serà la millora de finques, amb el respecte absolut de les normes mediambientals.

Un altre element nou és que disposem d'un abocador operatiu tot l'hivern a Sant Julià de Lòria.

I després, com ja hem dit varies vegades, un cop Andorrà haurà completament resolt la depuració de les aigües residuals, entenem que serà el bon moment per tractar amb els nostres veïns, una manera global un nou marc de cooperació en matèria mediambiental i en matèria de trasllat de runes, de terres i tots els enderrocs de la construcció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entrariem al torn de repreguntes.

Hi ha alguna repregunta?

Sr. Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria, si us plau, més precisió. En aquests abocadors que vostès han negociat, tant comunals com particulars, quina proporció és un centre de transferència, per tant provisional, i quina proporció és definitiva? I si tenim una idea del volum que poden emmagatzemar, perquè tot el fons del problema està aquí.

Una precisió que abans no li he fet. Quan em diu que vostès han suspès la quota d'immigració per aquest sector, bé, és una mesura. Vull recordar que avui ningú priva els treballadors de canviar de sector, d'una banda, i de l'altra, que el problema el continuen tenint els que viuen aquí, tant si són autònoms com si són empleats. Vull dir que el problema és essencialment d'ell. El que ara venia de fora, si no hi ha feina aquí se n'hi tornarà. Però vull dir que el problema és aquest.

Però la meua repregunta, és que el que em preocupa, sobretot, que va lligat evidentment amb això, és saber d'aquests abocadors en territori andorrà, quina proporció, -tampoc li demano quin-, però quina proporció són centre de transferència? Vol dir que com a molt seran uns mesos, i després haurem de

buscar un altre destí a aquesta terra; i quina és la proporció d'abocadors definitius? I d'aquests, si poguéssim saber quin volum aproximat poden acollir de terres? Preciso, que heu parlat de runa d'obra, jo només he preguntat sobre les terres, terres i pedres, ni cendres, ni escòries, ni runa d'obra que aquest és una altre problema.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Limitant-nos més al tema de la terra, aquesta dotzena de llocs que estan situats a nivell particular, més l'abocador de Sant Julià que aquest és definitiu, naturalment, aquesta dotzena de llocs privats, pràcticament la meitat seran de millora de finques i l'altra meitat seran centre de transferència.

Pel que fa a l'estimació del volum, avui per avui sóc incapaç de dir-li, perquè ens falta unes dades que els especialistes, els actors i els agents que tracten aquest tema ens donin unes dades que intentem coordinar i addicionar, i trobar-les i veure l'impacte, i hi estem treballant però no les tenim. Però, suposo que amb aquesta pausa que es farà per Nadal fins almenys passat Reis, podem tenir una estimació exacta del volum de terra que estem parlant, i del volum de terra que genera el nivell present de construcció a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En la intervenció que ha fet, la meitat, si ho he entès bé, és de millora de finques, i a aquesta hi ha una normativa que és l'existent, i la pregunta aniria, tot i que m'ha semblat entendre que s'estava pensant en una normativa perquè fos compatible amb el medi ambient, és a dir si per l'altre volum de terra que s'ha de moure, es pensa en alguna normativa en particular? I la pregunta va: tots aquests canvis de

terra avui cap aquí i demà cap allà, són compatibles amb un país turístic com el que tots volem i estem defensant?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Naturalment no són compatibles tots aquests centenars de camions que circulen per Andorra amunt i avall, fa molt mal efecte i és un obstacle constant i permanent que tothom pot constatar per a la fluïdesa de la circulació d'Andorra.

Aquí hi ha dos nivells, estem al final d'un procés de construcció accelerat amb motiu de la moratòria que va portar una sobre acceleració de projectes. Ara, teòricament estem a la part final d'aquesta fase, i ha de ser bastant fàcil de limitar, conèixer i identificar la quantitat exacta de terres que estem fent enfront d'això.

Quan vindrà la segona part, que és el nou marc que són els plans d'urbanisme de cada parròquia, és quan el Govern haurà de tenir llest unes noves directrius, de forma que hi hagi el màxim d'equilibri entre els desmunts i el reomplerts. Aquest és l'objectiu, i creiem que hi ha un gran progrés a fer, respectant les normes ambientals.

El nostre interès és que hi hagi el mínim possible de centres de transferència, i el màxim de millores de finques, sempre respectant les normes d'acord amb les regles de l'art del medi ambient, que això vol dir que sempre acostumen a ser finques de vora del riu, i s'han de fer amb un respecte molt acurat de la flora, de la fauna i del paisatge.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Bé, doncs, si no hi ha cap més repregunta la donarem per acabada i aixecarem la sessió.

Moltes gràcies.

(Són les 19.55h)